

Βαθμιαία Στάδια Διαλογισμού στην Κενότητα

Στάδια III-IV: Μια Παρουσίαση της Μέσης Οδού

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΠΤΟΝΙΑΣ

Online Program, May 2021
Teachings by Jim Scott

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΠΤΟΝΙΑΣ	1
ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ.....	4
1. Προσφορά Φωτός.....	4
2. Μποντιτσιτά.....	4
3. Η έγερση της Μποντιτσιτά.....	4
4. Ο Όρκος των Μποντισάττβα.....	4
5. Μια προσευχή για γρήγορο ταξίδι στα καθαρά πεδία.....	5
6. Απόσπασμα από τις 'Τριανταεπτά Ασκήσεις των Γιων του Βούδα'.....	5
7. Απόσπασμα από την Προσευχή του Μαχαμούντρα.....	5
8. Η σημασία της θεώρησης.....	6
9. Ακρόαση, Στοχασμός και Διαλογισμός – Μια προσευχή.....	6
10. Ο Βασιλιάς των Κύκνων.....	6
11. Ο Έπαινος του Ναγκαρτζούνα.....	7
12. Απόσπασμα από Το Βαθύ Οριστικό Νόημα.....	7
13. Το Τραγούδι της Πρασάνγκικα.....	7
ΔΥΟ ΣΤΡΟΦΕΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΣΑΜΑΝΤΙ ΤΗΣ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΠΕΤΡΑΔΙ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ.....	9
14. Από τη Σούτρα της Ευγενούς Συλλογής.....	9
15. Από τη Σούτρα του Βασιλιά του Σαμάντι.....	9
16. Από τη Θεμελιώδη Γνώση της Μέσης Οδού του Ναγκαρτζούνα.....	10
17. Από την Είσοδο στην Μέση Οδό του Τσαντρακίρτι.....	10
18. Κοιτάζω και Βρίσκω.....	10
19. Το Ευνοϊκό το Φως που Γεμίζει το Σύμπαν.....	10
20. Τα Οκτώ Είδη Τελειοποίησης.....	12
21. Η αφιέρωση του Ναγκαρτζούνα.....	13
22. Αμερόληπτη Προσευχή.....	13
23. Η Αφιέρωση του Μιλαρέπα.....	13
24. Φίλοι.....	13
25. Αυτό-προβάλουσα Ψευδαίσθηση.....	14
26. Προσευχή Μακροζωίας για τον Κιέντσεν Τσούλτριμ Γκυάμτσο Ρίνποτσε.....	14
27. Προσευχή Μακροζωίας που Συσσωρεύει Νέφη Ευλογίας (για τον Τζιμ Σκοτ.....	15
Η ΑΝΑΛΥΣΗ: ΠΩΣ ΕΡΕΥΝΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΕΛΕΟΥΣ.....	16
Η Εξέταση των Δύο Ειδών Απουσίας Εαυτού.....	16
Η Εξέταση του Εαυτού και των Φαινομένων.....	18
Το Στολίδι της Σκέψης του Κύριου Ναγκαρτζούνα που Διαλευκάνει την Αληθινή Φύση.....	20
1) Τα βήματα που Περιλαμβάνονται για να Κερδηθεί η Εισαγωγή στην Φύση Αυτή.....	20
α) Η κατάρριψη του 'εγώ' και του 'δικό μου'.....	20
β) Ο τρόπος που επιτυγχάνεται η απελευθέρωση μέσω της εξάντλησης της προσκόλλησης.....	21
γ) Η εξάλειψη [φαινομενικών] αντιφάσεων στις γραφές.....	24
2) Η Παρουσίαση των Οριστικών Χαρακτηριστικών της Αυθεντικής Φύσης.....	27
3) Ο Καρπός που Έρχεται με τη Διαδικασία της Εκμάθησης της Αληθινής Φύσης.....	29
Clips of Rinpoche's Explanations.....	31
• The Reasoning for Past and Future Lives.....	31

• The Importance of Compassion.....	31
• The Main Reasoning Employed by Svatantrika, the Autonomy Middle Way	31
Ένας Οδηγός και τη Μέση Οδό	32

1. Προσφορά Φωτός

Το λαμπερό φως αυτού του καντηλιού,
που προσφέρουμε στους Νικητές και στα Παιδιά τους,
να καθαρήσει όλων της άγνοιας το σκοτάδι,
είθε να λάμψη η σοφία και η γνώση μας

Spoken by Khenchen Tsultrim Gyamtso Rinpoche, translated and arranged by Jim Scott

2. Μποντισιίτα

Είθε η πολύτιμη, υπέρτατη μποντισιίτα
όπου δεν έχει εμφανιστεί, να εμφανιστεί
κι εκεί όπου έχει εμφανιστεί, ποτέ να μην ελαττωθεί
αλλά διαρκώς να αυξάνεται, όλο και πιο πολύ.

Copyright 2015 by Marpa Foundation and the translator. Translated and arranged for song by Jim Scott

3. Η έγερση της Μποντισιίτα

Απόσπασμα από τις 'Τριανταεπτά Ασκήσεις των Γιων του Βούδα'.

Η άσκηση των Γιων του Βούδα είναι να επιθυμούν την τέλεια Φώτιση,

Για να μπορούν τ' αμέτρητα όντα να λυτρώσουν.

Τι νόημα έχει αλήθεια να 'ναι κανείς ο ίδιος ευτυχισμένος,

Όταν οι μάνες του, τα όντα που απροσμέτρητες ζωές μ' αγάπη τον τυλίγουν, υποφέρουν;

Copyright 2015 by Marpa Foundation and the translator. Translated and arranged for song by Jim Scott, 2015.

4. Ο Όρκος των Μποντισάττβα

Στους Προστάτες όλου του κόσμου εμπρός,

Ορκίζομαι στην τέλεια φώτιση να φτάσω

Κι όλα τα όντα προσκαλώ, έρθετε

Απελευθέρωση απ' τον τροχό της δυστυχίας να κερδίσετε!

Copyright 2015 by Marpa Foundation and the translator. Translated and arranged for song by Jim Scott, 2015.

5. Μια προσευχή για γρήγορο ταξίδι στα καθαρά πεδία

Κύριε, Θεότητα του Μεγάλου Ελέους
Παρακαλώ οδήγησε τον πατέρα και τη μητέρα μου,
Τους συγγενείς, φίλους, εχθρούς και όλα τα όντα
Στο δυτικό παράδεισο του Σουκαβάτι. } x 2
(Απαγγελία OM MANI PADME HUM)

Κύριε, Θεότητα του Μεγάλου Ελέους
Παρακαλώ οδήγησε τις μητέρες μου τα όντα,
Όλους τους περιπλανώμενους στα έξι βασίλεια χωρίς εξαίρεση
Στο δυτικό παράδεισο του Σουκαβάτι. } x 2
(Απαγγελία OM MANI PADME HUM)

Κύριε, Θεότητα του Μεγάλου Ελέους
Όλα τα όντα είναι φίλοι μου και οικογένειά μου,
Σε παρακαλώ οδήγησε τους φίλους μου και την οικογένειά μου, κάθε ένα όν,
Στο δυτικό παράδεισο του Σουκαβάτι. } x 2
(Απαγγελία OM MANI PADME HUM)

Κύριε, Θεότητα του Μεγάλου Ελέους
Παρακαλώ οδήγησε τον πατέρα και τη μητέρα μου,
Τους συγγενείς, φίλους, εχθρούς και όλα τα όντα
Στο δυτικό παράδεισο του Σουκαβάτι. } x 2
(Απαγγελία OM MANI PADME HUM)

Sung by Dechen Rangdrol, July 8, 2004, Dechen Chöling, France, and July 21, 2004, Karma Theksoum Tashi Eubar Ling, France. Translated and arranged by Ari Goldfield and Jim Scott.

6. Απόσπασμα από τις 'Τριανταεπτά Ασκήσεις των Γιων του Βούδα'

Η άσκηση των Γιων του Βούδα είναι, τέλεια ν' ανταλλάσσουν
Ό,τι καλό δικό τους με των άλλων τις οδύνες,
Γιατί όποιος τη δική του ευτυχία μόνον κυνηγά, δημιουργεί τον πόνο,
Ενώ απ' τη σκέψη που το καλό των άλλων λαχταρά, γεννιούνται τέλειοι Βούδες.

Composed by Ngulchu Thogme, trans. by Jim Scott

7. Απόσπασμα από την Προσευχή του Μαχαμούντρα

Καθώς στη γαλήνη επανέρχονται τα κύματα των λεπτοφυών και χονδροειδών σκέψεων,
τα ασάλευτα νερά του νου ακινητοποιούνται αυτόματα.
Είθε να παραμείνουμε στον ατάραχο ωκεανό της γαλήνιας παραμονής
που δεν μολύνουν οι ακαθαρσίες της αδράνειας και της θολούρας.

Composed by Karmapa Rangjung Dorje, translated by Jim Scott

8. Η σημασία της θεώρησης

Τον ασκητή που διαλογίζεται χωρίς θεώρηση,
Με ποιόν μπορούμε να τον παρομοιάσουμε;
Με τον εκ γενετής τυφλό, που βολοδέρνει
Σε ερημιά αφιλόξενη δίχως μονοπάτια.

*Verse from the Song of Lodro Thaye
Translated and arranged by Jim Scott, Pullahari, Nepal, 2002*

9. Ακρόαση, Στοχασμός και Διαλογισμός – Μια προσευχή

Στην αρχή, καθώς μέσω της ακρόαση αποκόβουμε κάθε τι επιπρόσθετο,
Είθε να μην εξαπατηθούμε από μεροληπτικές σκέψεις φίλων και εχθρών.
Μην ακολουθούμε τυφλά, μη μιλάμε χωρίς βάση.
Και είθε η γνώση μας για την αληθινή φύση να αυξηθεί.

Στο μέσον, καθώς αποκτάμε βεβαιότητα μέσω του στοχασμού,
Είθε να μην εξαπατηθούμε από σκέψεις ότι αντικείμενο και όνομα είναι το ίδιο.
Μη τον σκλαβώσουν το νου οι αναλύσεις μας.
Και ν' αποκτήσουμε βεβαιότητα ως προς την αληθινή φύση, που είναι ισότητα.

Στο τέλος, καθώς μετατρέπουμε την εμπειρία αυτή σε διαλογισμό,
Είθε να μην εξαπατηθούμε από εξωτερικές διασπάσεις υποκειμένου-αντικειμένου.
Μη μας σκλαβώσουν εσωτερικά οι αποδείξεις και οι καταρτίψεις,
Αλλά να παραμείνουμε χαλαρά στην φυσική κατάσταση.

Composed by Khenpo Tsultrim Gyamtso Rinpoche. Trans. and arranged for song by Jim Scott. Copyright 2021, Jim Scott

10. Ο Βασιλιάς των Κύκνων

Ο βασιλιάς των κύκνων, τα μεγάλα λευκά φτερά
σχετικού και απόλυτου απλώνει,
Τις ταξιαρχίες της ακολουθίας των κύκνων του
σε επιβλητικό σχηματισμό καθοδηγεί.
Τον άνεμο της υπεροχής καβαλώντας,
Πανίσχυρος, πάνω απ' τον ωκεανό
των ιδιοτήτων του Νικητή πετάει
Προς την αντίπερα όχθη, την υπέρτατη νίκη.

*Composed by the master Chandrakirti
Translated and arranged by Jim Scott, January 2004, Jamgon Labrang, Pullahari, Rigpe Dorje Winter Program*

11. Ο Έπαινος του Ναγκαρτζούνα

Όπως ακριβώς ο Δάσκαλος, ο Τέλειος Βούδας προφήτεψε,
Κάθε κατασκεύασμα αποδόμησες,
Και την ελευθερία από τα άκρα περιέγραψες.
Σε προσκυνώ.

Όλα τα φαινόμενα της σαμσάρα και νιρβάνα –
Σε σύγχυση σαν είμαστε και δεν αναλύουμε, φαντάζουν αληθινά,
Όταν με τη λογική αναλύσουμε, ούτε το ελάχιστο δεν είναι αντιληπτό.
Στην τελική ανάλυση, όλα πέρα από έννοιες είναι.
Αυτή είναι η διδασκαλία σου.

Του ήλιου η μορφή που λάμπει στην έκταση του καθαρού ουρανού
Στην επιφάνεια της καθαρής γαλάζιας λίμνης τόσο ζωηρά φαντάζει,
Έτσι και τα φαινόμενα όλα ως απλές εξαρτημένες προβολές
Το ακτινοβόλο φως του ήλιου της σοφίας σήμερα θα φωτίσει.

Από τα ύψη του Ένδοξου Νότιου Όρους, Λο Τσοκ Πάλκυ Ρι,
Απόμερο, πανέμορφο και ειρηνικό,
Αυτό το απατηλό αυτό πρόσωπο που ενώ είναι κενό εμφανίζεται
Τραγούδησε τον ήχο αυτό, ήχο-κενότητα αδιαχώριστα.

*February 8, 2004, Nagarjunakonda (the home of Nagarjuna), India.
Translated by Ari Goldfield. Translation copyright 2012, Ari Goldfield.*

12. Απόσπασμα από Το Βαθύ Οριστικό Νόημα

ΤΡΑΓΟΥΔΗΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΗ ΟΡΟΣΕΙΡΑ

Στο νου που κατακτά τη θεώρηση, προβάλλει η κενότητα.
Σ' αυτό που θεωρείται, δεν υπάρχει ούτε ένα μόριο αληθινό.
Ο θεωρών και το θεωρούμενο, έχουν πέρα για πέρα διαλυθεί.
Αυτός ο τρόπος πραγμάτωσης της θεώρησης, είναι καλός.

Under the guidance of Khenpo Tsultrim Gyamtso Rinooche, translated and arranged by Jim Scott. Tibetan text at page 222.

13. Το Τραγούδι της Πρασάνγκικα

Η απόκτηση της συνήθειας της κενότητας
Είναι ο τρόπος να σπάσεις τη συνήθεια να βλέπεις τα πράγματα [ως αληθινά]
Αλλά και τη συνήθεια να τα θεωρείς «κενά»
Πρέπει επίσης ν' αποβάλλεις αργά ή γρήγορα.

[: Εφόσον δεν είναι αληθινά, δεν είναι ούτε κενά.
Εφόσον δεν είναι πράγμα, δεν είναι και μη-πράγμα.
Χωρίς απόψεις ως προς την αληθινή φύση,
Απλά παραμένει χαλαρά, χωρίς σημείο αναφοράς. :]

Όταν δεν υπάρχει πιά ούτε κάποιο πράγμα
Ούτε μη-πράγμα στο νου μπροστά,
Τότε, χωρίς κάτι να γίνεται αντιληπτό
Η απουσία σημείου εστίασης είναι τέλεια γαλήνη.
Εφόσον...

Έτσι, καθώς το σταμάτημα δεν είναι [αληθινά] υπαρκτό.
Ούτε και [η εμφάνιση] πραγμάτων είναι κάτι [αληθινά] υπαρκτό.
Και για το λόγο αυτό, από όλα αυτά τα όντα
Κανένα δεν γεννήθηκε ούτε και ποτέ θα πεθάνει.
Εφόσον...

Τότε οι οδοιπόροι, αυτά τα ονειρικά όντα, τί είναι;
Εάν τα αναλύσεις είναι σαν την μπανανιά.
Τελικά δεν υπάρχει διάκριση
Ανάμεσα στην υπέρβαση ή όχι της δυστυχίας.
Εφόσον...

Όταν τα πράγματα τα ίδια είναι έτσι κενά,
Τότε τί υπάρχει να κερδίσεις, τί να χάσεις;
Ποιος είναι αυτός που δείχνει σεβασμό
Και ποιος αυτός που κακομεταχειρίζεται;
Η ευχαρίστηση και ο πόνος από πού προέρχονται;
Πού είναι αυτό που σε ευχαριστεί και που αυτό που σε στενοχωρεί;
Εφόσον...

Ότι κι αν βλέπουν ή ακούν οι συνειδήσεις
Στο σημείο αυτό δεν χρειάζεται να σταματήσεις.
Εδώ απ' αυτό που προκαλεί τη δυστυχία στα όντα,
Τη σκέψη αληθινής ύπαρξης, πρέπει να παραιτηθείς.
Εφόσον...

Ο νους με σημείο αναφοράς,
καταλαγιάζει κατά κάποιον τρόπο,
Αλλά χωρίς την κενότητα
Ο σκεπτόμενος νους θα εμφανιστεί ξανά
Όπως στη διαλογιστική απορρόφηση χωρίς διακριτική αντίληψη –

Γι αυτόν το λόγο διαλογιζόμαστε στην κενότητα,
Εφόσον...

Είθε η βροχή από τις σταγόνες της ικανοποίησής μου
Που πέφτει με έλεος από τα σύννεφα της αρετής,
Να γαληνέψει κάποια μέρα τα βάσανά τους
Και να δροσίσει τις καυτές φλόγες του πόνου τους.
Εφόσον...

Είθε η αρετή που συγκεντρώθηκε εδώ με τόση φροντίδα,
Με τρόπο ελεύθερο από σημείο αναφοράς,
Μια μέρα να κάνει να διδάξω την κενότητα
Σ' όλους αυτούς που χάνονται σ' αυτό που εστιάζονται.

[: Εφόσον δεν είναι αληθινά, δεν είναι ούτε κενά.
Εφόσον δεν είναι πράγμα, δεν είναι και μη-πράγμα.
Πέρα από προβληματισμό σε σχέση με την αληθινή φύση,
Απλά παράμεινε χαλαρά, χωρίς σημείο αναφοράς. :]

*From Shantideva's Bodhicaryavatara (Guide to the Bodhisattva's Way of Life), Refrain by Khenpo Tsultrim Gyamtso Rinpoche
Translated and arranged by Jim Scott, Halscheid, Germany, 1992*

ΔΥΟ ΣΤΡΟΦΕΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΣΑΜΑΝΤΙ ΤΗΣ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΠΕΤΡΑΔΙ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ

14. Από τη Σούτρα της Ευγενούς Συλλογής

Γνώριζε πως τα πέντε σκάντα είναι σαν ψευδαίσθηση
Μην ξεχωρίζεις την ψευδαίσθηση από τα σκάντα
Χωρίς τη σκέψη ότι κάτι είναι αληθινό -
Αυτή είναι της τέλειας σοφίας η εξαιρετική συμπεριφορά!

15. Από τη Σούτρα του Βασιλιά του Σαμάντι

Όλες οι εικόνες που δημιουργούνται από ένα μάγο
Τα άλογα, οι ελέφαντες και τα άρματα των μαγικών του προβολών
Οτιδήποτε και να εμφανίζεται, γνώριζε ότι δεν είναι αληθινό
Και το ίδιο ισχύει επίσης για το κάθε τι που εμφανίζεται!

Under the guidance of Khenpo Tsultrim Gyamtso Rinpoche, translated by Ari Goldfield, August 15, 1999. Translation copyright 2012, Ari Goldfield.

16. Από τη Θεμελιώδη Γνώση της Μέσης Οδού του Ναγκαρτζούνα

Σαν τη μαγεία και το όνειρο,
Σαν την πόλη που προβάλλει σε οφθαλμαπάτες,
Λέγεται ότι είναι η γέννηση, η παραμονή
Και το σταμάτημα των φαινομένων

17. Από την Είσοδο στην Μέση Οδό του Τσαντρακίρτι

Υπάρχουν δύο τρόποι να βλέπεις τα πράγματα
Ο τέλειος τρόπος και ο λάθος τρόπος,
Έτσι οτιδήποτε εμφανίζεται
Έχει μέσα του δύο φύσεις
Και τί βλέπει ο τέλειος τρόπος;
Βλέπει την αυτότητα των πραγμάτων.
Και ο λάθος τρόπος βλέπει την σχετική αλήθεια –
Αυτό δίδαξε ο τέλειος Βούδας.

Composed by Dechen Rangdrol Translated and arranged by Dechen Gyalpo, Jim Scott, Tegchokling, Nepal, 2010

18. Κοιτάζω και Βρίσκω

Όχι μόνον οι Βούδες των τριών χρόνων δεν τα βρίσκουν,
Αλλά ούτε και οι υψηλά πραγματωμένοι δάσκαλοι!
Δεν βρήκαν ούτε εαυτό ούτε φαινόμενα,
Έτσι παράμεινε χαλαρά εκεί που τίποτε δεν βρίσκεται...
Μην αποθαρρύνεσαι αν ούτε και συ τα βρεις.
Το καλύτερο που μπορείς να βρεις είναι ότι δεν βρίσκονται.

Spoken by Khenchen Tsultrim Gyamtso, translated and arranged by Jim Scott

19. Το Ευνοϊκό το Φως που Γεμίζει το Σύμπαν

Namo Guru Hasa Vajra Ye!

Βλέπεις τα πάντα στη σαμσάρα και νιρβάνα ως απλά εξαρτημένες προβολές,
και την ουσία τους που είναι το Νταρματά, η Αληθινή Φύση.
Κι έτσι πλημμυρίζει το σύμπαν με το φως το ευνοϊκό.
Μεγάλε Σέπα Ντόρτζε, πρόβαλε απ τα βάθη της καρδιάς μου.

Με τη γνώση ότι η φύση της βάσης είναι πέρα από σκέψεις,
και ότι όλα προβάλλουν εξαρτημένα όπως το φεγγάρι μες το νερό.
Ας σβήσει το σκοτάδι των αμφιβολιών και της λανθασμένης θεώρησης.
Κι έτσι με το Ευνοϊκό το Φως το σύμπαν ας γεμίσει!

Η εκπληκτική σου σοφία, βλέπει τα πάντα, έτσι όπως ακριβώς είναι,
αγαπάς σαν δικά σου παιδιά όλα τα όντα και τα ευεργετείς.
Με τη δύναμη σου κάνεις μαθητές, κι εκείνους τους εχθρούς!
Κι έτσι με το Ευνοϊκό το Φως το σύμπαν ας γεμίσει!

Με το Ντάρμα που πραγματώνει την απουσία εαυτού, το υπέρτατο φάρμακο
θεραπεύεται η αιτία της Σαμσάρα που είν' η προσκόλληση στο 'εγώ'.
Είθε όλα τα όντα να γαληνεύσουν την λάθος πίστη στο 'εγώ'.
Κι έτσι με το Ευνοϊκό το Φως το σύμπαν ας γεμίσει!

Ευγενείς, εσείς που πραγματώσατε την αληθινή φύση του νου,
κι είστε πέρα απ το επίπεδο των κοινών όντων,
ας οδηγήσετε όλα τα όντα στο δρόμο της γαλήνης.
Κι έτσι με το Ευνοϊκό το Φως το σύμπαν ας γεμίσει!

Γιντάμ, χορηγοί των δυο ειδών των υπερφυσικών δυνάμεων
κι εσείς προστάτες που αφαιρείτε τις δυσκολίες και τα εμπόδια,
είθε να εξαλείψετε κάθε τι ανασταλτικό στο δρόμο μας.
Κι έτσι με το Ευνοϊκό το Φως το σύμπαν ας γεμίσει!

Ο δρόμος ο καλύτερος της γαλήνης και της μη βίας,
παντού σ όλες τις χώρες ας απλωθεί του κόσμου.
Αμοιβαία ας είναι η αγάπη στις σχέσεις όλων των όντων.
Κι έτσι με το Ευνοϊκό το Φως το σύμπαν ας γεμίσει!

Στην εποχή που ζούμε εμείς υπάρχει μεγάλη ευημερία,
ας μην απλώνονται οι συγκρούσεις για πλούτη και για κέρδη!
Την ζωή τους όλοι ας χαίρονται χωρίς τρόμο και βία.
Κι έτσι με το Ευνοϊκό το Φως το σύμπαν ας γεμίσει!

Τα εκπληκτικά επιτεύγματα της σύγχρονης επιστήμης,
σαν απολαύσεις των θεών μοιάζουν για τους ανθρώπους.
Ειρήνη ας φέρει η χρήση τους κι εξαλείψη της βίας
Κι έτσι με το Ευνοϊκό το Φως το σύμπαν ας γεμίσει!

Είθε οι επιστήμες που ερευνούν τον έξω κόσμο και την ύλη
να το συνδυάσουν με το εσώτερο νόημα της επιστήμης του νου
και μαζί να εξαλείψουν τις λάθος απόψεις και τη σύγχυση.
Κι έτσι με το Ευνοϊκό το Φως το σύμπαν ας γεμίσει!

Αφού η πηγή όλου του φωτός της Ευνοϊκότητας αυτής

είναι το καθαρό το φως ετούτη η φύση του νου.
Μακάρι με την πραγμάτωση της ίδιας της φύσης του νου
να λάμψει το ευνοϊκό το Φως της καλοσύνης και της αρετής.

Είθε όπου και να λάμψει αυτό το Φως το Ευνοϊκό
να φέρει αγάπη κι έλεος, υπέρτατη Μποντισιίτα.
Ας γίνει κατανοητό 'εγώ κι οι άλλοι είμαστε ίσοι'.
Κι ας ευνοείται το Καλό, ποτέ για να μη σβήσει!

On December 28, 1997, in the Garden of Translation near the Great Stupa of Boudhanath, Nepal, this was spoken extemporaneously by the one only called "Khenpo", Tsultrim Gyamiso. Translated by Ari Goldfield. Translation copyright 2012, Ari Goldfield.

20. Τα Οκτώ Είδη Τελειοποίησης

Κενότητα - εμφάνιση δεν έχουν διαφορά
Έτσι είν' η θεώρηση όταν την τελειοποιείς.

Όνειρα και μέρα δεν έχουν διαφορά
Έτσι είν' ο διαλογισμός όταν τον τελειοποιείς.

Κενότητα-ευδαιμονία δεν έχουν διαφορά
Έτσι είν' ο στοχασμός όταν τον τελειοποιείς.

Παρών και μέλλον δεν έχουν διαφορά
Έτσι είν' η φύση τους όταν την τελειοποιείς.

Διάστημα και νους δεν έχουν διαφορά
Αυτό είναι το Νταρμακάγια όταν το τελειοποιείς.

Απόλαυση και πόνος δεν έχουν διαφορά
Αυτή είν' η οδηγία όταν την τελειοποιείς.

Σοφία και πέπλα δεν έχουν διαφορά
Αυτή είν' η πραγμάτωση όταν την τελειοποιείς.

Του Βούδα κι ο δικός σου ο νους δεν έχουν διαφορά
Αυτός είν' ο καρπός όταν τον τελειοποιείς.

Translated and arranged by Jim Scott, Tibetan page 391

21. Η αφιέρωση του Ναγκαρτζούνα

Είθε τέλεια να ιππεύουμε το άτι της αριστείας!
Οδηγώντας το με το χαλινάρι των προσευχών
Και προτρέποντάς το με το μαστίγιο της επιμέλειας
Είθε να φτάσουμε στην χώρα της απελευθέρωσης

*Under the guidance of Drubpon Khenpo Lodro Namgyal
Translated and arranged by Jim Scott*

22. Αμερόληπτη Προσευχή

Όντα όλα εσείς, που κάπως συνδεόμαστε,
Μόλις αφήσετε τον φαύλο τούτο κόσμο
Μακάρι αφού στο Ντεουατσέν μεταφερθείτε,
Όλα τα στάδια και μονοπάτια να διαβείτε.

*Composed by Khenpo Tsultrim Gyamtso Rinpoche, August 29, 1999.
Translated and arranged by Jim and Birgit Scott*

23. Η Αφιέρωση του Μιλαρέπα

Είθε υγεία και μακροζωία να' χουμε,
ελευθερία, πόρους κι ευτυχία να χαιρόμαστε.
Είθε μετά στ' αγνά πεδία να βρεθούμε
και πάντα ασκώντας Ντάρμα, τα όντα να ωφελούμε.

Sung by Milarepa. Under the guidance of Dechen Rangdrol (Khenpo Tsultrim Gyamtso Rinpoche), translated by Ari Goldfield, Guayrapa Asociación Cultural, Tarragona, Spain, May 3, 2003. Translation copyright 2012, Ari Goldfield.

24. Φίλοι

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΓΙ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑΤΟΙ ΑΓΑΠΗ ΑΛΛΑ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΣΚΟΛΛΗΣΗ

Φίλοι, κενές μορφές, σαν νερο-φέγγαρα.
Αν τους περνάς γι' αληθινούς
αυτό θα κάνει τα βάσανα σου πιο πολλά

Κενές μορφές, αν τους θεωρείς, σαν νερο-φέγγαρα
θα μεγαλώσει το σαμάντι της ψευδαίσθησης
κι η συμπόνια δίχως εμμονή θε ν' απλωθεί.

Η θεώρηση, χωρίς σημείο αναφοράς, κι αυτή θ' αναπτυχθεί
κι ο διαλογισμός, χωρίς εστίαση
κι η διαγωγή χωρίς δράστη-δρώμενο, κι' αυτά.

Απ' όλα αυτά τα τόσο εκπληκτικά, είναι το πιο εκπληκτικό.
Απ' όλα αυτά τα τόσα θαύματα, αυτό είναι το πιο θαυμαστό.

Composed by Khenpo Tsultrim Gyamtso Rinpoche at Marpa House, England, Aug. 1997. Translated and arranged by Jim Scott

25. Αυτό-προβάλουσα Ψευδαίσθηση

Κάθε μορφή, μορφή-κενότητα.
Ουράνιο τόξο, τόσο λαμπερό.
Μες τα βάθη μορφής-κενότητας
αφήσου εκεί που δε φτάνει το μυαλό.

Κάθε ήχος, ήχος-κενότητα
σαν τον ήχο που φέρνει ή ηχώ.
Μες τα βάθη ήχου-κενότητας
αφήσου εκεί που δε φτάνει το μυαλό.

Κάθε αίσθηση, ευδαιμονία-κενότητα
πέρ' απ' αυτό που με λέξεις λες.
Μες τα βάθη ευδαιμονίας-κενότητας
αφήσου εκεί που δε φτάνει το μυαλό.

Η επίγνωση, επίγνωση -κενότητα
πέρ' απ' αυτό που στις σκέψεις χωρά.
Μες τα βάθη επίγνωσης-κενότητας
αφήσου εκεί που δε φτάνει το μυαλό.

*Composed by Khenpo Tsultrim Gyamtso Rinpoche in the Garden of Translation near the Boudha Stupa in Nepal.
Translated and arranged by Jim Scott, March 1998*

26. Προσευχή Μακροζωίας για τον Κιέντσεν Τσούλτριμ Γκυάμτσο Ρίνποτσε

Είσαι προικισμένος με την δόξα της Πειθαρχίας,
ένα πεδίο θετικών ιδιοτήτων,
για σένα, το νόημα του Ωκεανού του Ντάρμα
προβάλει με κάθε λεπτομέρεια χωρίς να συγχέεται.
Τραγουδάς στις δέκα κατευθύνσεις τα μελωδικά τραγούδια
της βαθιάς θεώρησης και του διαλογισμού,
αυθεντικέ πνευματικέ φίλε, είθε να παραμείνεις για πάντα.

Αυτήν την παράκληση για την μακροζωία του Κένπο Τσούλτριμ Γκυάμτσο, του απαράμιλλου πνευματικού φίλου, την κάνω μέσα από την προσωπική μου αφοσίωση προς τον αυθεντικό δάσκαλο και ανταποκρινόμενος στην επανειλημμένη έκκληση πολλών ομάδων μαθητών από την Ανατολή, που είναι προικισμένοι με το πετράδι της πίστης. Στον τελευταίο όροφο του ναού Ράμοτσε του μοναστηριού Γκιούτο, στην ευγενή χώρα της Ινδίας, εκείνος που είναι καλότυχος καθώς λαμβάνει το θεραπευτικό νέκταρ της εξαιρετικής διδασκαλίας του, ο Κάρμαπα Οργκνεν Τρίνλε Ονάνγκι Ντόρτζε, κάνει αυτήν την παράκληση με καθαρό πνεύμα και είθε αυτή να εκπληρωθεί έτσι ακριβώς.

At the gracious bidding of Dzogchen Ponlob Rinpoche, Translated and arranged by Jim Scott, Warsaw, Poland, October 10, 2010

27. Προσευχή Μακροζωίας που Συσσωρεύει Νέφη Ευλογίας (για τον Τζιμ Σκοτ)

Μέγα Αμιτάγιους, συ που μας βγάζεις από τη Σαμσάρα,
σώζεις αυτούς που απροστάτευτοι υποφέρουν,
κι απομακρύνεις τον πρόωρο θάνατο,
Βούδα της Απεριόριστης Ζωής, σε προσκυνούμε.

Εκτενές μάντρα:

*Om namo bhagawate / aparamita ayurjana subinitsita tedzo radzaya / tathagataya / arhate
samyak sambudhaya / teyatha / Om punye punye mahapunye / aparimita punye / aparimita
punye jana sambharo patsite / Om sawa samskara parishuddha dharmate gagana samudgate
sobhawta bishuddhe mahanaya paiware svaha*

Σύντομο μάντρα:

Om a mahrani dziwentiye svaha Απάγγειλε όσο περισσότερο μπορείς και μετά:

Παρακαλούμε τον Προστάτη Αμιτάγιους,
το Σίντι της Μακροζωίας που χαρίζει,
την ευλογία σου δώσε για τη μακροζωία του Τζιμ,
του δίγλωσσου δεξιοτέχνη με μάτια λαμπερά από βαθιά κατανόηση.

Θεότητα, χορηγέ ζωής, με μάτια γεμάτα έλεος,
Λευκή Τάρα, τροχέ που εκπληρώνεις κάθε ευχή,
σε σένα προσευχόμαστε, χάρισε αμέτρητους αιώνες ζωής
στον Μεταφραστή που μεταδίδει τις Διδασκαλίες.

Θεότητα της σοφίας, που χαρίζεις την υπέρτατη ζωή,
στα πόδια σου προσευχόμαστε, νικήτρια Ναμγκυάλμα,
παρακαλούμε, ευλόγησε τον δίγλωσσο κήρυκα του Ντάρμα,
πηγή οφέλους και χαράς, ουσία του Βάτζρα.

Με νου γεμάτο πίστη και λαχτάρα προσφεύγουμε
στο καταφύγιο των τριών πετραδιών και τις απέραντες τρεις ρίζες.
Δεχόμενοι τον θησαυρό του Ντάρμα σαν την αυγή,
ζητάμε ο Μεταφραστής να είναι πάντα καλά στην υγεία του.

Με τις ευλογίες του καταφυγίου, του ωκεανού του ελέους,
τη δύναμη της αναλλοίωτης πραγματικότητας της αληθινής φύσης,
και τη δύναμη της αγνής μας πρόθεσης,
είθε οι ευχές αυτές γρήγορα και ανεμπόδιστα να εκπληρωθούν.

Upon request by the students of the Rigpe Dorje Institute to write a long-life prayer for the revered senior translator Jim Scott, these supplication prayers and words of aspiration adorning the three deities of longevity were composed with virtue on February 27, 2011 by Lodrö Namgyal, who bears the title Khenpo in name only.

Η ΑΝΑΛΥΣΗ:
ΠΩΣ ΕΡΕΥΝΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΕΛΕΟΥΣ

Η Εξέταση των Δύο Ειδών Απουσίας Εαυτού

Όπως παρουσιάζεται στο **Λύχνο της Σοφίας**

Τον απαράμιλλο Δάσκαλο, τον τέλειο Βούδα,
Τον Κύριο της τέλειας σοφίας, τον ευγενή Μαντζούσρι, και όλους τους άλλους –
Τους κάτοχους της γενεαλογίας του τελικού νοήματος, προσκυνώ.
Εδώ θα εξηγήσω συνοπτικά τα στάδια του διαλογισμού στην απουσία εαυτού. (1)

Οι πέντε σωροί (σκάντα) δεν είναι ο εαυτός του ατόμου:
Δεν υπάρχει εαυτός που να είναι το ίδιο με τους σωρούς.
Και δεν υπάρχει εαυτός έξω από τους σωρούς.
Ο εαυτός δεν κατέχει τους πέντε σωρούς.
Οι σωροί δεν βασίζονται στον εαυτό και ο εαυτός δεν βασίζεται στους σωρούς. (2)

Τα εξωτερικά και εσωτερικά φαινόμενα δεν έχουν ουσία
Γιατί είναι πέρα από το άκρο του να είναι ένα ή πολλά
Γιατί δεν προέρχονται από κανένα από τα τέσσερα άκρα,
Και γιατί είναι απλά προβολές που εμφανίζονται και υπάρχουν εξαρτημένα –
Γνώριζε πως είναι σαν το όνειρο, το ουράνιο τόξο και την αντανάκλαση της σελήνης στο νερό. (3)

Ο λόγος που δεν είναι ένα ή πολλά:
Στο αντιληπτό δεν υπάρχουν σωματίδια χωρίς μέρη
Ούτε και αδιαίρετες στιγμές συνείδησης υπάρχουν.
Επομένως, εφόσον δεν υπάρχει το ένα, πώς να υπάρχουν τα πολλά;
Τα φαινόμενα είναι κενά από φύση εαυτού, όπως η αντανάκλαση της σελήνης στο νερό. (4)

Ο λόγος που τα πράγματα δεν προέρχονται από τον εαυτό τους:
Εάν ίσχυε, η εμφάνισή τους και δεν θα είχε νόημα και θα ήταν αέναη.
Ο λόγος που τα πράγματα δεν προέρχονται από κάτι άλλο:
Εάν ίσχυε, οι αιτίες και οι μη-αιτίες θα ήταν ισοδύναμες.
Ο λόγος που τα πράγματα δεν προέρχονται και από τον εαυτό τους και από κάτι άλλο: Οι δύο παραπάνω λόγοι καλύπτουν πλήρως την περίπτωση αυτή.
Η άποψη ότι τα πράγματα εμφανίζονται χωρίς αιτία είναι τελείως λάθος,
Γιατί εάν ίσχυε, είτε θα υπήρχαν από πάντα είτε ποτέ
Και κάθε προσπάθεια στον κόσμο θα ήταν μάταιη. (5)

Εφόσον σαμσάρα και νιοβάνα υπάρχουν σε αλληλεξάρτηση
Εφόσον πράγμα και μη-πράγμα υπάρχουν σε αλληλεξάρτηση
Και εφόσον ύπαρξη, μη-ύπαρξη κ.ο.κ. υπάρχουν σε αλληλεξάρτηση
Όλα τα φαινόμενα είναι εκδήλωση-κενότητα αδιαχώριστα, όπως όπως η αντανάκλαση της
σελήνης στο νερό.

Γιατί είναι αναγκαίο να διαλογιστούμε στην απουσία εαυτού του ατόμου;
Επειδή η ρίζα της σαμσάρα είναι η προσκόλληση στον εαυτό,
Και εκτός από το φάρμακό αυτό, την απουσία εαυτού,
Δεν βρίσκεται τίποτε να την αντικρούσει. (7)

Και γιατί να διαλογιστούμε στην απουσία εαυτού των φαινομένων;
Διότι τη προσκόλληση στα πράγματα ως αληθινά,
τη προσκόλληση στα χαρακτηριστικά, τις δυναδικές εκδηλώσεις κ.ο.κ.
– όλα αυτά που συσκοτίζουν την παντογνωσία –
κατανικά ο αντίπαλός τους, η απουσία εαυτού των φαινομένων. (8)

Εάν διαλογιστείς έτσι στα δύο είδη απουσίας εαυτού
Αλλά δεν προσθέσεις και τη συμπονετική καρδιά της Μποντισιίτα,
Αυτό δεν θα είναι το μονοπάτι της Μαχαγιάννα.
Γι αυτό κάλε την σχετική Μποντισιίτα να αυξηθεί όπως η αύξουσα σελήνη. (9)

Όλη αυτή η αρετή που με κόπο μαζεύτηκε,
Εάν δεν αφιερωθεί στην τέλεια φώτιση,
Θα καταστραφεί από τον θυμό και τα υπόλοιπα, γι αυτό
Σφραγίστε την αρετή αφιερώνοντας χωρίς σημείο αναφοράς, ξανά και ξανά. (10)

Ευχητήριες προσευχές ακολουθούν την αφιέρωση:
« Για να ωφελήσω όλα τα όντα και τους εχθρούς μου μαζί,
Είθε να γεννηθώ ως ζώο, άνθρωπος, θεός, ημίθεος και στα άλλα βασίλεια επίσης –
Με κάθε είδος σώματος είθε να δαμάζω τα όντα», έτσι προσεύχομαι. (11)

Μέσα από αυτήν την τέλεια ολοκλήρωση των δύο συσσωρεύσεων,
Είθε όλα τα όντα να είναι γεμάτα αγάπη το ένα για το άλλο
Είθε να απολαμβάνουν ειρηνική ευμάρεια χωρίς αγώνα
Και είθε αυτή η ευνοϊκότητα να φωτίσει όλο το σύμπαν! (12)

Composed extemporaneously at Kagyu Thubten Chöling, Wappingers Falls, New York, October 18, 1998, by the one only called "Khenpo", Tsultrim Gyamtso. Translated by Ari Goldfield. Translation copyright 2012, Ari Goldfield.

Η Εξέταση του Εαυτού και των Φαινομένων

Όπως παρουσιάζεται στο Δέκατο Όγδοο Κεφάλαιο της
Θεμελιώδους Γνώσης της Μέσης Οδού του Ναγκαρτζούνα

Εάν ο εαυτός ήταν τα σκάντα,
Τότε θα ήταν κάτι που γεννιέται και παύει [να υπάρχει].
Εάν ο εαυτός ήταν κάτι διαφορετικό από τα σκάντα,
Τότε δεν θα είχε τα χαρακτηριστικά των σκάντα.

Εάν δεν υπάρχει το 'εγώ',
Πώς μπορεί να υπάρχει το 'δικό μου';
Εφόσον το 'εγώ' και το 'δικό μου' είναι [από τη φύση τους] γαλήνη,
Παύει και η προσκόλληση στο 'εγώ' και το 'δικό μου'.

Εκείνος για τον οποίο δεν υπάρχει 'εγώ' και 'δικό μου'
Δεν υπάρχει επίσης.
Ο ίδιος που βλέπει την απουσία του 'εγώ' και του 'δικό μου'
Δεν βλέπει [κάποιον εαυτό].

Όταν εξαντληθούν οι σκέψεις σχετικά με το 'εγώ' και το 'δικό μου'
Ως προς τα εσωτερικά και τα εξωτερικά [σκάντα]
Σταματούν όλες οι λανθασμένες θεωρήσεις
Και επομένως σταματά και η γέννηση.

Το σταμάτημα των καρμικών πράξεων και των παθών είναι η απελευθέρωση.
Οι καρμικές πράξεις και τα κλέσα προέρχονται από τις σκέψεις.
Αυτές προέρχονται από τις [εννοιολογικές] κατασκευές,
Που παύουν τελειωτικά μέσω της κενότητας.

Δεν είπε μόνον « υπάρχει ο εαυτός »
Μερικές φορές δίδαξε επίσης « δεν υπάρχει εαυτός »
Όμως οι Βούδες διδάσκουν επίσης την ολοκληρωτική απουσία
Και του εαυτού και της απουσίας του.

Εφόσον είναι πέρα από κάτι που μπορεί να εκφραστεί
Και επίσης πέρα από το πεδίο των νοητικών λειτουργιών
Η αληθινή φύση, το νταρματά, δεν έχει γέννηση

Ούτε και παύση, ακριβώς όπως η νιοβάνα.

Όλα διδάσκονται ως έγκυρα και μετά ως μη-έγκυρα.
Και στη συνέχεια διδάσκονται ως έγκυρα και μη-έγκυρα.
Και μετά ως ούτε έγκυρα ούτε μη-έγκυρα.
Προσαρμόζονται σύμφωνα με τις διδασκαλίες του Βούδα.

Πέρα από κάθε αναλογία, γαλήνη,
Πέρα από [εννοιολογικές] κατασκευές,
Μη διανοητική, πέρα από διακρίσεις -
Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά της αυτότητας.

Όταν κάτι γεννιέται εξαρτώμενο από κάτι άλλο,
Δεν είναι ακριβώς το ίδιο με το άλλο
Ούτε όμως είναι τελείως διαφορετικό,
Επομένως δεν υπάρχει ούτε παύση, ούτε μονιμότητα.

Στο νέκταρ των διδασκαλιών του Βούδα,
Που είναι ο προστάτης του κόσμου
Οι παράγοντες δεν είναι ούτε οι ίδιοι ούτε διαφορετικοί,
Επομένως δεν υπάρχει ούτε παύση, ούτε μονιμότητα.

Ακόμη και όταν κανένας Βούδας δεν εκδηλώνεται,
Και δεν βρίσκεται ούτε κάποιος Σράβακα,
Η σοφία που κατέχουν οι Πρατυεκαβούδα
Αναπτύσσεται τέλεια, χωρίς κανέναν καθοδηγητή.

Το Στολίδι της Σκέψης του Κύριου Ναγκαρτζούνα που Διαλευκάνει την Αληθινή Φύση Σχόλιο του Τζου Μίπαμ

Ένα σχόλιο πάνω στο θέμα αυτό βρίσκεται στις σούτρα με εκφράσεις όπως, “Η μορφή είναι κενή από ‘εγώ’ και ‘δικό μου’”

Το σχόλιό μας πάνω σ’ αυτό το θέμα έχει ως εξής:

Εάν αυτός που κάνει τις καρμικές πράξεις και αυτός που βιώνει τις μολυσμένες νοητικές καταστάσεις (κλέσα) κ.ο.κ., που εμφανίζονται στα ανώριμα όντα, είναι τόσο ψεύτικοι όσο οι πόλεις των Γκαντάρβα στον ουρανό κ.ο.κ., επειδή δεν είναι η αυθεντική φύση των πραγμάτων, τότε τί αποτελεί την αληθινή φύση και πώς αυτή προσεγγίζεται; Όταν δεν εκλαμβάνουμε τα εξωτερικά και τα εσωτερικά πράγματα ως σημεία αναφοράς τα οποία να είναι αντικειμενικά υπαρκτά, τότε κάθε είδους συσχετισμός των εννοιών ‘εγώ’ και δικό μου’ με αυτά [σταδιακά] εξαντλείται. Αυτή [η ελευθερία από ‘εγώ’ και ‘δικό μου’] είναι η αληθινή φύση. Καταλήγουμε σε αυτήν γνωρίζοντας ότι όλα τα σφάλματα και οι ατέλειες προέρχονται από τις θεωρήσεις που σχετίζονται με την παροδική συλλογή [θεωρήσεις που μπορούν να καταρριφθούν δεδομένου ότι είναι λανθασμένες].

Η εξέταση αυτού του θέματος περιέχει δύο κύρια σημεία: Το κείμενο καθαυτό και τον τίτλο αυτού του κεφαλαίου. Το πρώτο έχει τρία μέρη:

- 1) τα βήματα που περιλαμβάνονται για να κερδηθεί η εισαγωγή σε αυτήν τη φύση
- 2) μια περιγραφή των οριστικών χαρακτηριστικών
- 3) και το αποτέλεσμα της εξάσκησης σε αυτό.

Το πρώτο από αυτά έχει τρία μέρη:

- α) η κατάρριψη του ‘εγώ’ και του ‘δικό μου’
- β) ο τρόπος που επιτυγχάνεται η απελευθέρωση μέσω της εξάντλησης της προσκόλλησης
- γ) η εξάλειψη [φαινομενικών] αντιφάσεων στις γραφές

1) Τα βήματα που Περιλαμβάνονται για να Κερδηθεί η Εισαγωγή στην Φύση Αυτή

α) Η κατάρριψη του ‘εγώ’ και του ‘δικό μου’

Ο Μπουνταπαλίτα δίδαξε επίσης ότι η αληθινή φύση όπως παρουσιάζεται σε αυτό το δέκατο όγδοο κεφάλαιο θα μπορούσε να ονομαστεί η ίδια η καρδιά ολόκληρου του κειμένου. Η εξέταση εδώ απευθύνεται στην ενστικτώδη αίσθηση του ‘εγώ’ η οποία γίνεται αντιληπτή σε συνδυασμό με την ενστικτώδη αίσθηση του ‘δικό μου’. Είναι αυτά το ίδιο ή κάτι διαφορετικό από τα σκάντα και πού μπορεί να βρίσκονται;

Στα κεφάλαια που ονομάζονται Η Εξέταση του Τατάγκατα, η Εξέταση της Φωτιάς και του Καυσόξυλου κ.ο.κ. η ανάλυση του κειμένου προχωρά [με βάση] πέντε γραμμές, αλλά εδώ θα τις συμπτύξουμε στο ουσιαστικό τους νόημα και θα εξετάσουμε το θέμα από δύο οπτικές γωνίες.

Η πρώτη [οπτική γωνία] είναι: Εάν ο εαυτός ήταν το σύμπλεγμα που αποτελείται από τους πέντε σωρούς (σκάντα), ο εαυτός θα ήταν κι αυτός κάτι που γεννιέται και παύει. Θα υπήρχαν πολλοί εαυτοί. Και δεν θα υπήρχε η κινητήρια δύναμη που καταναγκάζει [τον εαυτό] να προσλάβει [τα σκάντα], γιατί τα σκάντα και η ουσία τους [δηλαδή ο εαυτός] θα ήταν αδιαχώριστα.

Εάν αντίθετα ο εαυτός ήταν κάτι διαφορετικό από τα σκάντα, δεν θα είχε τα τρία χαρακτηριστικά των σκάντα, που είναι η γέννηση, η παραμονή και μετά η αποσύνθεση. Εάν κάποιος ισχυριστεί ότι αυτό ισχύει [δεν έχει γέννηση, παραμονή, παύση], ως συνέπεια ο εαυτός θα ήταν κάτι 'μη-σύνθετο' εφόσον θα ήταν ένα 'μη-πράγμα'. Και κάτι 'μη-σύνθετο' δεν έχει καμία απολύτως ουσία, όπως ένα λουλούδι του ουρανού. [Εξάλλου,] εφόσον θα ήταν κάτι το μόνιμο [που δεν μεταβάλλεται], δεν θα μπορούσε να εκτελέσει καμία από τις λειτουργίες του εαυτού, επομένως κάτι τέτοιο δεν θα είχε νόημα.

[Η δεύτερη από τις οπτικές γωνίες που αναφέρονται παραπάνω:]

Εάν σύμφωνα με αυτό δεν υφίσταται κάποιο 'εγώ' που να υπάρχει αποτελούμενο από μια [αληθινά υπαρκτή] ουσία, πώς θα μπορούσε τότε να υφίσταται κάποιο σκάντα κτλ. που να υπάρχει ως 'δικό μου', εφόσον [το 'δικό' μου] μπορεί μόνον να υπάρξει αναφορικά με το 'εγώ'; Εφόσον λοιπόν οι παρατηρούμενοι παράγοντες, το 'εγώ' και πράγματα που γίνονται αντιληπτά ως 'δικά μου', είναι από τη φύση τους γαλήνη, δηλαδή ποτέ δεν υπήρξαν ως αντικείμενα παρατήρησης, τότε αυτός που τα παρατηρεί, η ιδέα που προσκολλάται στο 'εγώ' και 'δικό μου', διορθώνεται και με αυτόν τον τρόπο εξαλείφεται.

β) Ο τρόπος που επιτυγχάνεται η απελευθέρωση μέσω της εξάντλησης της προσκόλλησης

Εάν πεις : « Ο γιόγκι που βλέπει ότι δεν υπάρχει 'εγώ' και 'δικό μου', υπάρχει, επομένως αυτό αποδεικνύει ότι υπάρχει εαυτός,» [η απάντηση είναι:] Αυτός για τον οποίο δεν υπάρχουν 'εγώ' και 'δικό μου', δηλαδή ο γιόγκι που βλέπει ότι αυτά τα δύο δεν υπάρχουν, επίσης δεν υπάρχει, ως κάποιος του οποίου η ουσία θα μπορούσε να είναι ο εαυτός, διότι δεν είναι δυνατόν να υπάρξει εαυτός [του ατόμου] ξέχωρα από τον εαυτό και τα σκάντα που μόλις εξετάστηκαν. Επομένως, ο ίδιος ο γιόγκι που βλέπει την απουσία ύπαρξης του 'εγώ' και του 'δικό μου', δεν βλέπει κάποιον εαυτό.

Επομένως θα μπορούσαμε να πούμε ότι κάποιος ‘γιογκί’ που θα έβλεπε οτιδήποτε ως υπαρκτό με αληθινή ουσία, δεν θα έβλεπε πραγματικά την τελική φύση και δεν θα μπορούσε να παραιτηθεί από τις απόψεις σχετικά με την παροδική συλλογή.

Όλες οι μολυσμένες νοητικές καταστάσεις έχουν τη ρίζα τους στις απόψεις σχετικά με την παροδική συλλογή. Όμως, εφόσον αυτές οι απόψεις δεν έχουν έγκυρη εφαρμογή, η καταναγκαστική πρόσληψη [μολυσμένων καταστάσεων και επομένως των σκάντα] είναι δυνατόν να εξαντληθεί πλήρως. Όταν επιτευχθεί αυτό δεν υπάρχει πλέον συσσώρευση κάρμα και επομένως καμία περαιτέρω επαναγέννηση [εξαιτίας καρμικού εξαναγκασμού].

Γιατί λοιπόν ισχύει αυτό; Επειδή το κάρμα, τα κλέσα και τα υπόλοιπα προέρχονται από τις σκέψεις και επομένως δεν υπάρχουν αφ’ εαυτού, εφόσον τέτοιες μολυσμένες νοητικές καταστάσεις είναι απλά παραπροϊόντα των σκέψεων που συνδέονται με τις λανθασμένες πεποιθήσεις και την ερμηνεία [των εκδηλώσεων] ως ευχάριστες ή δυσάρεστες και ούτω καθεξής.

Οι σκέψεις που αφορούν λανθασμένες πεποιθήσεις γεννούνται λόγω εξοικείωσης από αμνημονεύτων χρόνων με τη διαδικασία κατασκευής [τους] που εμπεριέχει ισχυρές πεποιθήσεις έντονης προσκόλλησης στην ύπαρξη υποκειμένου και αντικειμένου, αυτού που χαρακτηρίζει και του χαρακτηριζόμενου, με όρους όπως ‘βάζο’, ‘χαλί’, ‘άνδρας’, ‘γυναίκα’, ‘ζημιά’, ‘κέρδος’ και ούτω καθεξής. Αυτές οι [νοητικές] κατασκευές συνδέονται με τη θεώρηση ότι τα πράγματα είναι αληθινά υπαρκτά. Όταν τα αντικείμενα στα οποία αναφέρονται αναγνωριστούν ως τίποτε άλλο παρά κενά, τότε θα πάψουν να θεωρούνται ως αληθινά.

Αυτό ακολουθεί τον ίδιο συλλογισμό όπως ακριβώς και η περίπτωση της κόρης μιας στείρας γυναίκας. Εφόσον δεν υπάρχει, δεν σχηματίζεται και η ιδέα, ‘είναι κορίτσι’. Και χωρίς αυτήν την ιδέα, δεν θα υπάρξει κάποια λανθασμένη νοητική δραστηριότητα που να θεωρήσει ότι έχει ελκυστική φύση ή ότι είναι καθαρή και ευχάριστη κ.ο.κ. Χωρίς αυτά, δεν θα αναπτυχθεί επιθυμία για αυτήν και όταν δεν υπάρχει αυτό δεν εκτελούνται ούτε και πράξεις όπως το άγγιγμα κ.ο.κ.

Οι απόψεις σχετικά με την παροδική συλλογή υποθέτουν ότι τα εσωτερικά ‘έμψυχα’ σκάντα είναι το ‘εγώ’ και τα εξωτερικά άψυχα σκάντα είναι το ‘δικό μου’. Όταν αυτές εξαλειφθούν, οι τέσσερις παράγοντες που προσλαμβάνονται καταναγκαστικά θα τελειώσουν. Αυτοί περιλαμβάνουν καταναγκαστικά υιοθετημένες επιθυμίες και απόψεις, προσκόλληση στον ίδιο πειθαρχικό κώδικα ως ανώτερο και τον ισχυρισμό ότι υπάρχει ένας εαυτός. Εφόσον η καταναγκαστική πρόσληψη τέτοιων παραγόντων έχει εξαλειφθεί, τελειώνει επίσης και το είδος της γέννησης της οποίας το χαρακτηριστικό είναι να επιφέρει την ύπαρξη στην σαρσάρα.

Η αιτία αυτού του είδους της γέννησης είναι το κάρμα και τα κλέσα. Όταν εκλείψουν αυτά τα δύο, αυτό λέγεται απελευθέρωση. Οι καρμικές πράξεις και τα κλέσα προέρχονται από σκέψεις που είναι μορφές λανθασμένης νοητικής δραστηριότητας. Οι σκέψεις οι ίδιες προέρχονται από την επινόηση ονομασιών που με την σειρά τους αποτελούν όλη την ποικιλία των συμβάσεων. Όσον αφορά τη διαδικασία της δημιουργίας, θα σταματήσει μέσω της άμεσης γνώσης της κενότητας του 'εγώ' και 'δικό μου' και όλων όσων τα συνοδεύουν. Εδώ δεν θεωρούμε ότι οι ονομασίες που σχετίζονται με τα αντικείμενα, τα οποία επίσης στερούνται ουσιώδους φύσης, έχουν αντικειμενική συνάφεια.

Εάν κάποιος δεν αποβάλλει όλες τις μορφές δημιουργίας που εμπεριέχει συσχετισμούς ονομασιών, ακόμη και αν δεν θεωρεί κανένα φαινόμενο ως αληθινά υπαρκτό, δεν θα έχει μεταβάλλει ριζικά τις σκέψεις που εφαρμόζουν τις οριστικές ονομασίες. Και ως εκ τούτου, κάποιος μπορεί να έχει αντικρύσει την απουσία αληθινής ύπαρξης των δυαδικών φαινομένων στη διαλογιστική ισορροπία ενός ευγενούς όντος, αλλά εάν αυτή είναι μια μη διανοητική σοφία η οποία απλά αποφεύγει να διανοητικοποιήσει τους τρεις κλάδους μιας διαδικασίας ως αληθινά υπαρκτούς, ακόμη κι αν μια τέτοια μη διανοητική σοφία δεν σκέφτεται με όρους αληθινής ύπαρξης, δεν έχει σταματήσει να δίνει ονομασίες στα φαινόμενα ως κενά από εαυτό, ως εσωτερικά ή εξωτερικά, ως αυτά που αποτελούν το περιβάλλον ή τους κατοίκους του κ.ο.κ., επομένως πώς θα μπορούσε αυτό να ήταν μια τέλεια γαλήνευση της διαδικασίας της δημιουργίας; Το μόνο επίπεδο δημιουργίας που έχει αποβληθεί είναι η διανοητική κατασκευή της αληθινής ύπαρξης. Αλλά εδώ δεν έχει εξαλειφθεί η άλλη διάσταση, η διανοητική κατασκευή της απουσίας ύπαρξης. Αυτό είναι απλά σαν να θεωρούμε πως όλα τα φαινόμενα δεν έχουν κέρατα κουνελιού.

Δεν υπάρχει αληθινή ύπαρξη αλλά με την προσκόλληση στην ονομασία αυτή [της οποίας ο σκοπός είναι] να αποκόψουμε την ιδέα της αληθινής ύπαρξης, εμπλεκόμαστε στην διανοητική κατασκευή της απουσίας αληθινής ύπαρξης. Ως αποτέλεσμα, δεν θα έχει εξαλειφθεί κανένα φαινόμενο, ούτε εσωτερικό ούτε εξωτερικό, συμπεριλαμβανομένων και των βάζων κ.τ.λ.

Για τον λόγο αυτό, η μη διανοητική σοφία δεν ασχολείται καθόλου με την κατασκευή ονομασιών και έτσι είναι απολύτως ελεύθερη από νοητικές κατασκευές.

[Ας εξετάσουμε πιο προσεκτικά το γεγονός ότι] αυτό δεν είναι απλά ελευθερία από κατασκευή αληθινής ύπαρξης. Για όσο υπάρχει κάποια νοητική κατασκευή οποιουδήποτε πράγματος ως αντικείμενο του σκεπτόμενου νου, παρόλο που πράγματι δεν υπάρχει στο σημείο αυτό η αντίληψη του αντίθετου του, αυτό δεν εμποδίζει την κατασκευή αυτή να συμβεί και επομένως δεν έχουμε περάσει πέρα από την κατασκευή μιας νοητικής σύλληψης της απουσίας αληθινής ύπαρξης σε αυτό.

Όταν δεν υπάρχει πια καμία κατασκευή ονομασιών, αυτό λέγεται «χωρίς σημείο αναφοράς», «μη-διανοητική σοφία» και «ελευθερία από κατασκευές». Και με τον ίδιο τρόπο,

δεν ισχυρίζεται κανείς τίποτα απολύτως σχετικά με την βασική κατάσταση, ούτε τη μετατρέπει σε σημείο αναφοράς της εστίασης.

Όποια προσπάθεια και να κάνει κανείς στο σημείο αυτό να καταρρίψει ή να βεβαιώσει οτιδήποτε σχετικά με το απόλυτο, να του αφαιρέσει ή να του προσθέσει κάτι, θα σημαίνει ότι αυτός ασχολείται ακόμη με το να κάνει δηλώσεις λόγω το ότι δεν έχει περάσει πέρα από την παραγωγή νοητικών κατασκευών.

Επομένως οι κατασκευές, που περιλαμβάνουν ως υποδιαίρεσεις την κατασκευή ονομασιών και την κατασκευή αληθινής ύπαρξης είναι αντικείμενα μιας λανθασμένης νοημοσύνης και είναι σημαντικό να κατανοήσουμε την τεράστια διαφορά ανάμεσα στην απουσία αληθινής ύπαρξης και την ελευθερία από απόδοση/δημιουργία/κατασκευή ονομασιών. Οι οριστικές ονομασίες είναι η αιτία της προσήλωσής μας στα φαινόμενα ως υπαρκτά. Όταν έχουμε διαπιστώσει ότι είναι κενά, έχουμε βεβαιώσει την κενότητα σκέψεων όπως καθαρό και ακάθαυτο και δεν έχουμε πια προσκόλληση σε τέτοια φαινόμενα σαν να έχουν ουσιαστικά μέρη. Όταν αυτό έχει αποδειχθεί, δεν είμαστε πια δέσμιοι του να ζητάμε να υιοθετήσουμε ένα είδος φαινομένων και να απορρίψουμε ένα άλλο. Για τον λόγο αυτό το σημείο αυτό είναι πολύ σημαντικό.

γ) Η εξάλειψη [φαινομενικών] αντιφάσεων στις γραφές

Κάποιος μπορεί να έχει την εξής διαφωνία: εάν δεν υπάρχει «εγώ» εσωτερικά ούτε «δικό μου» εξωτερικά όπως έχει εξηγηθεί, δεν έρχεται σε αντίφαση με δηλώσεις του Βούδα όπως « [Η θέση σου πρέπει να είναι], ' Εγώ ο ίδιος είμαι προστάτης του εαυτού μου. Οι άλλοι, ποιόν μπορούν να προστατεύσουν; ' Δαμάζοντας καλά τον εαυτό τους, οι σοφοί θα κερδίσουν τα ανώτερα βασίλεια.»

Απαντώντας σε αυτό είπε ο Μπαγκαουάν: « Εδώ δεν υπάρχει ο εαυτός των όντων. Όσο για όλα αυτά τα φαινόμενα, έχουν μια αιτία.» Επίσης είπε: «Ο εαυτός δεν είναι η μορφή...» Ας εξετάσουμε τι εννοούσε με αυτές τις δηλώσεις.

Ο Βούδας όχι μόνον είπε σε κάποιες περιστάσεις ότι 'υπάρχει ο εαυτός', προκειμένου να καθοδηγήσει προς το επόμενο στάδιο αυτούς με τις μηδενιστικές απόψεις [όπως οι Τσάραβα], αλλά, και σε κάποιες άλλες περιστάσεις είπε ότι 'δεν υπάρχει εαυτός', προκειμένου να διορθώσει αυτούς που διατηρούν απόψεις σχετικά με την παροδική συλλογή. Υπάρχουν όμως και κάποιοι οι οποίοι, λόγω προηγούμενης εξοικείωσης, είναι αφοσιωμένοι στις διδασκαλίες που αναφέρονται στη βαθιά [θεώρηση] και βρίσκονται κοντά στη Νιρβάνα. Αυτοί είναι οι προχωρημένοι μαθητές, οι οποίοι μπορούν να κατανοήσουν ότι, όταν ο Μέγας Σοφός δίδαξε στις γραφές την ελευθερία από το πάθος, αναφερόταν σε κάτι πολύ πιο βαθύ, στο πιο βαθύ σημείο που περιλαμβάνεται στις γραφές, στην τελική φύση. Σ'

αυτούς τους μαθητές ο Βούδας έδωσε τα εργαλεία για να τα διαπεράσουν και τα δύο, παρουσιάζοντας και τον εαυτό και την απουσία του..

Αυτό παρουσιάζεται [στις γραφές] ως εξής:

“Όπως ακριβώς η θεώρηση ότι υπάρχει εαυτός είναι λανθασμένη,
Παρόμοια, [ότι υπάρχει] η θεραπεία του – η απουσία εαυτού – είναι λανθασμένη
επίσης
Επομένως, δεν υπάρχει καθόλου εαυτός, και επίσης δεν υπάρχει καθόλου
μη-εαυτός”

Σε μια σούτρα διδάσκει, “Κασυάπα, αυτό που ονομάζεται ‘εαυτός’ είναι το ένα άκρο. Αυτό που ονομάζεται ‘μη εαυτός’ είναι το άλλο άκρο. Πού είναι το μέσον ανάμεσα στα δύο αυτά άκρα; Είναι εκεί όπου δεν υπάρχει μορφή, περιγραφή κ.ο.κ..”

Η Ρατναμάλα [του Ναγκάρτζουνα] λέει μεταξύ άλλων:

“ Έτσι ο εαυτός και η απουσία εαυτού,
Όταν γίνουν σωστά κατανοητά, δεν παρατηρούνται.
Και γι αυτόν τον λόγο ο Μέγας Σοφός διορθώνει
Και την θεώρηση [της ύπαρξης] του εαυτού και της απουσίας [μη-ύπαρξης]
εαυτού.”

Το κείμενο που ονομάζεται ‘Καθαρά Λόγια’ [Πρασανναπάντα, του Τσαντρακίρτι] εξηγεί ότι αυτό αποτελεί μια βαθμιαία πρόοδο ανάλογα με το επίπεδο του μαθητή που προχωρά αντίστοιχα από το κατώτερο στο μέσο και μετά στο πιο προχωρημένο. Για το ίδιο θέμα είπε ο Αρναντέβα:

“Στην αρχή, συμβούλεψε αυτούς που δεν είχαν αρκετή αρετή.
Στη μέση, διόρθωσε [την πίστη σ] τον εαυτό.
Στο τέλος, εξάλειψε κάθε τί στο οποίο βασίζονται αυτές οι θεωρήσεις.
Όποιος το καταλαβαίνει αυτό είναι σοφός.”

Από μια σούτρα,

“Όπως ακριβώς όταν διδάσκεις σε κάποιον την αλφαβήτα,
Παρουσιάζεις τα γράμματα με την φυσική τους σειρά,
Έτσι και ο Βούδας, όταν διδάσκει στα όντα το Ντάρμα,
Τους δείχνει ακριβώς ότι μπορούν να κατανοήσουν.”

Η Πρατζνιαπαραμίτα λέει, “Εάν βιώνεις κάτι το οποίο ονομάζεις ‘υπαρκτό εαυτό’, δεν βιώνεις την υπερβατική σοφία. Το ίδιο ισχύει και για την ‘απουσία εαυτού’. Και το ίδιο ισχύει όταν ονομάζεις τα σκάντα κενά.”

Κάποιος μπορεί να πει: « Εντάξει, εάν οι Βούδες δεν διδάσκουν ούτε την ύπαρξη ούτε τη μη-ύπαρξη εαυτού, τί διδάσκουν;» Δεν διδάσκουν απολύτως τίποτε, γιατί ακόμη και αν διαμόρφωναν την αυθεντική πραγματικότητα με κάποιον ιδιαίτερο τρόπο προσπαθώντας να τη διδάξουν, ούτως ή άλλως δεν θα συμπεριλαμβανόταν στο πεδίο των χρησιμοποιούμενων λέξεων.

Μπορεί κάποιος να ρωτήσει γιατί δεν μπορεί να εκφραστεί με λέξεις. Εάν ήταν αντικείμενο της αρμοδιότητας των νοητικών διεργασιών, τότε θα του άρμοζαν λέξεις, αλλά δεν είναι. Εάν αναρωτηθεί κανείς γιατί δεν αποτελεί αντικείμενο που παρουσιάζεται μέσω των νοητικών διεργασιών, αυτό συμβαίνει γιατί [η αυθεντική πραγματικότητα] είναι ελεύθερη από τα δύο άκρα, της γέννησης και της παύσης.

Έτσι είναι στην πραγματικότητα, αλλά στο σχετικό επίπεδο ο Νικητής είναι ειδικός στην χρήση αποτελεσματικών μεθόδων και τις χρησιμοποιεί για να μας οδηγήσει στην αληθινή φύση που είναι πέρα από την κατανόησή μας. Εάν δεν το έκανε, κανείς δεν θα μπορούσε να το πραγματώσει.

Επομένως, στην αρχή η διδασκαλία του είναι σύμφωνη με [το πως βλέπουμε τα πράγματα σ] τον κόσμο. Στο σημείο αυτό [ο Βούδας] παρέχει μια λεπτομερή ταξινόμηση των σωρών (σκάντα), των δυνατοτήτων για εμπειρία (ντάτου) και των πυλών της αντίληψης (αγιάτανα) που όλα μαζί αποτελούν το περιβάλλον και τους κατοίκους του μαζί με τη μεταξύ τους σχέση αιτίας-αποτελέσματος. Εφόσον όλα αυτά φαίνεται σαν να υπάρχουν αντικειμενικά, όπως και αυτός που εστιάζει την προσοχή του σε κάτι, καθώς και αυτό πάνω στο οποίο γίνεται η εστίαση, ο Βούδας αρχικά διδάσκει ότι αυτό είναι έγκυρο, σύμφωνα με το πως φαίνεται. Αργότερα διδάσκει ότι όλα αυτά είναι μη έγκυρα. Και σε κάποιους – σε εκείνους δηλαδή που έχοντας βασιστεί σε αυτά και έχοντας εξοικειωθεί διαδοχικά με το καθένα από αυτά, και οι οποίοι, για τον λόγο αυτόν, έχουν μόνον ένα πολύ μικρό κατάλοιπο συσκοτίσεων να εγκαταλείψουν – επιδεικνύει ότι τίποτα από τα προηγούμενα δεν ισχύει. Αυτό το κάνει για να τους βοηθήσει να διαπεράσουν την ίδια την [αληθινή] φύση. Σε αυτούς που έχουν εγκαταλείψει κάθε συσκοτίση δεν υπάρχει ανάγκη να διδάξει τίποτε.

Άρα η αυθεντική πραγματικότητα είναι πέρα από κάτι που μπορεί να εκφραστεί ή να διδαχθεί και επομένως δεν διδάσκεται ούτε εκφράζεται με λέξεις γιατί είναι πέρα από το πεδίο των νοητικών λειτουργιών που έχουν ως δομικό στοιχείο τους την αιτιολόγηση.

Εάν αναρωτηθεί κανείς γιατί είναι πέρα από αυτά, είναι γιατί η αληθινή φύση, το νταρματά, η ίδια η άναρχη φύση όλων των φαινομένων δεν έχει γέννηση ούτε και παύση, ακριβώς όπως η νιοβάνα, που δεν αποτελεί αντικείμενο σκέψης και δεν περιέχεται στο πεδίο της ορολογίας.

Μπορεί στη συνέχεια να αναρωτηθεί κανείς με τί τρόπο παρουσιάζεται αυτή η φύση στο κοσμικό επίπεδο;

Στην αρχή, για να οδηγήσει στο μονοπάτι όσους δεν έχουν εκπαιδύσει τις ικανότητές τους, ο Βούδας διδάσκει ότι όλα, οι σωροί (σκάντα) κ.ο.κ. είναι όντως αληθινά. Αργότερα, για να μπορέσουν να παραιτηθούν από την προσκόλλησή τους σε αυτό, διδάσκει ότι είναι μη-έγκυρα. Για να μπορέσουν να εγκαταλείψουν και τα δυο παραπάνω, σε αυτούς που έχουν μέτριες δυνατότητες διδάσκει ότι είναι ταυτόχρονα έγκυρα από τη σχετική άποψη και μη-έγκυρα όσον αφορά την αληθινή φύση. Για να μπορέσουν αυτοί με τις υψηλότερες δυνατότητες να εξαλείψουν όλα τα άκρα που συνοδεύουν τις νοητικές κατασκευές, διδάσκει ότι δεν είναι ούτε έγκυρα ούτε μη-έγκυρα, με άλλα λόγια ότι είναι εξ αρχής ελεύθερα από τη διαδικασία της κατασκευής που παράγει όλα τα άκρα.

Αυτές είναι ρυθμίσεις προσαρμογής, δηλαδή μια σταδιακή αλληλουχία διδασκαλιών που ο Βούδας προσαρμοσε στην ιδιαίτερη νοοτροπία κάθε επιπέδου των όντων προς εκπαίδευση. Με αυτόν τον τρόπο, όλη η σειρά αυτών των διδασκαλιών αποτελεί επιδέξια μέσα για την πραγμάτωση της τελικής φύσης.

2) Η Παρουσίαση των Οριστικών Χαρακτηριστικών της Αυθεντικής Φύσης

Εάν ρωτήσεις 'Πως ορίζεται το αντικείμενο της πραγμάτωσης, η αληθινή φύση';

Έχει ήδη αποδειχθεί ότι είναι πέρα από σκέψη και έκφραση. Όμως μπορεί κανείς να επιμείνει ότι τα οριστικά χαρακτηριστικά της πρέπει να περιγραφούν με όρους που αντιστοιχούν στις συμβάσεις που χρησιμοποιούνται στον κόσμο.

Στην περίπτωση αυτή, [το πρώτο οριστικό χαρακτηριστικό είναι ότι] δεν μπορεί να γίνει κατανοητή αυτή καθαυτή μέσω παρουσιάσεων που χρησιμοποιούν λογική και παραδείγματα. Αυτό θα ήταν σαν κάποιος που έχει καταρράκτη να μπορούσε να 'δεί' χωρίς καταρράκτη, επειδή του εξήγησαν ότι οι τρίχες που βλέπει δεν υπάρχουν. Δεν θα μπορούσε με αυτόν τον τρόπο να κατανοήσει σωστά το προς κατανόηση αντικείμενο, εφόσον δεν βλέπει πραγματικά αυτό που του περιγράφουν. Το μόνον που θα καταλάβαινε είναι ότι ο τρόπος που βλέπει είναι εσφαλμένος. Όμως, εάν εξαλειφθεί η οφθαλμική νόσος, μέσω ιατρικών διαδικασιών που μπορούν να αφαιρέσουν τον καταρράκτη, θα επανέλθει αμέσως η κανονική όραση.

Με τον ίδιο τρόπο, οι Ευγενείς διδάσκουν σχετικά με την αυθεντική φύση χρησιμοποιώντας επιπρόσθετες έννοιες. Παρόλα αυτά [η αυθεντική φύση] δεν είναι δυνατόν να γίνει κατανοητή ως έχει, με όρους, παραδείγματα και επιχειρήματα που παρουσιάζονται από κάποιον άλλον.

[Ένα άλλο από τα καθοριστικά χαρακτηριστικά της είναι ότι] είναι γαλήνη, που σημαίνει ότι η ιδιότητα που χαρακτηρίζει τα τέσσερα άκρα δεν υπάρχει εξ αρχής μέσα της.

Δεν μπορεί να περιπλεχθεί μέσα από επινοήσεις του λόγου αποκαλώντας το "αυτό" ή "εκείνο".

Σε καμιά περίπτωση δεν είναι μια σκέψη που λειτουργεί ως παρατηρητής ο οποίος εστιάζει υπό κάποια συγκεκριμένη γωνία. Όπως έχει διδαχτεί, είναι αυτό το οποίο στερείται κάθε κίνησης νοητικής διεργασίας, πόσο μάλλον [σχηματισμών] γραμμάτων.

Και επειδή δεν υπάρχουν μέσα σε αυτό διαφορετικοί παράγοντες ή διάφορα σημεία αναφοράς, ο χαρακτήρας του είναι αυτός της ισότητας.

Αυτά τα πέντε είναι τα χαρακτηριστικά αυτής της μοναδικής φύσης, της φύσης που προβάλλει μόνον για τα Ευγενή όντα. Κάθε επόμενο χαρακτηριστικό εδώ επεξηγεί περαιτέρω καθένα από τα προηγούμενα.

Ας δούμε μιά προσέγγιση της μοναδικής φύσης στο συμβατικό κοσμικό επίπεδο και μόνον: οτιδήποτε συμβαίνει εξαρτώμενο από κάποιο φαινόμενο, επειδή το ένα, για παράδειγμα το φυτό, δεν είναι ακριβώς ίδιο με το άλλο, δηλαδή το σπόρο, όμως ούτε και κάτι τελείως διαφορετικό ως προς τη σύσταση, δεν υπάρχει ούτε εξαφάνιση ούτε μονιμότητα.

Στο νέκταρ των διδασκαλιών του Βούδα το οποίο ελευθερώνει οριστικά από τα γηρατειά και τον θάνατο, στην αυθεντική πραγματικότητα, στην αληθινή φύση που είναι το μήνυμα των προστατών του κόσμου, δεν υπάρχουν παράγοντες που να είναι οι ίδιοι, ούτε κάποιοι που να είναι διαφορετικοί, δεν υπάρχει εξαφάνιση ούτε και μονιμότητα, [η αληθινή φύση] είναι τέλεια ελεύθερη από κάθε άκρο.

Εξετάζοντας πιο προσεκτικά, ο σπόρος και το φυτό δεν είναι τα ίδια. Εάν ήταν, θα συνεπαγόταν μεταξύ άλλων ότι ο παράγων και το παραγόμενο θα ήταν το ίδιο. Επομένως, ο σπόρος δεν έχει μόνιμη διάρκεια, με την έννοια του να συνεχίζεται πράγματι στο φυτό. Ούτε είναι τελείως διαφορετικός, εφόσον τότε, μεταξύ άλλων θα συνεπαγόταν ότι το φυτό θα μπορούσε να υπάρχει χωρίς τον σπόρο. Επομένως αποφεύγεται το άτοπο να εξαφανίζεται τελείως ο σπόρος και να κόβεται η συνέχισή του, δηλαδή να εκμηδενίζεται.

Το θέμα είναι ότι μέσα στη γαλήνη, που παρομοιάζεται με το διάστημα, το αδιαχώριστο των δύο αληθειών είναι σαν το κέντρο του διαστήματος, όπως συμβαίνει στη διαλογιστική ισορροπία των Ευγενών. Το δε θέμα της μετα-διαλογιστικής τους περιόδου είναι ότι όλα τα φαινόμενα είναι αλληλεξαρτημένες ψευδαισθήσεις οι οποίες ούτε μονιμότητα έχουν ούτε εκμηδενίζονται.

3) Ο Καρπός που Έρχεται με τη Διαδικασία της Εκμάθησης της Αληθινής Φύσης

Οι Μποντισάτβα που βρίσκονται σε επαφή με την πραγματικότητα της αληθινής φύσης και οι οποίοι βρίσκονται στη φάση της ολοκληρωτικής τελειοποίησης των σταδίων και των μονοπατιών, θα φτάσουν σε δυναμική νιρβάνα [η οποία ονομάζεται επίσης νιρβάνα της μη παραμονής επειδή δεν σταματά στη σαμσάρα ή τη νιρβάνα].

Αλλά εκείνοι που έχουν το δυναμικό που αντιστοιχεί στις οικογένειες των Σραβάκα και των Πρατυέκαβούδα αγωνίζονται να επιτύχουν μόνο το δικό τους όφελος στην κατάσταση της γαλήνης και γι' αυτόν τον λόγο ακολουθούν αυτήν καθαυτή τη φύση της απουσίας εαυτού του ατόμου -όπως εξηγήθηκε εδώ- και έτσι επιτυγχάνουν εκείνη τη νιρβάνα η οποία νικά οριστικά τα γηρατειά και τον θάνατο, που είναι ότι έχει να προσφέρει αυτό το μονοπάτι.

Αυτό που θα μπορούσαμε να προσθέσουμε εδώ είναι ότι όσο οι ρίζες, με τη μορφή ενάρσεων προσπαθειών, δεν έχουν ακόμη αποδώσει καρπούς, δεν θα επιτευχθεί η απελευθέρωση σε αυτήν τη ζωή. Παρ' όλα αυτά διδάσκεται ότι, έχοντας ως αιτία τη δύναμη της εξοικείωσης που αναπτύχθηκε σ' αυτήν τη ζωή, σίγουρα θα επιτευχθεί η απελευθέρωση σε μια μεταγενέστερη ζωή.

Αν σκεφτεί κανείς, "Αυτό δεν είναι καθόλου σίγουρο. Είναι πιθανό να μην συναντήσω όλες τις απαραίτητες αιτίες [σε μια μεταγενέστερη ζωή] όπως έναν πνευματικό φίλο που να μπορεί να διδάξει την αληθινή φύση κ.ο.κ.," [η απάντηση είναι] η εξοικείωση με την αληθινή φύση σε απελευθερώνει από την εξαρτημένη ύπαρξη. Δεν υπήρξε ποτέ αβεβαιότητα ως προς αυτό και ποτέ δεν θα σε εξαπατήσει. Ακόμη και όταν δεν εμφανίζεται κάποιος Βούδας και οι Σράβακα έχουν εξαφανιστεί και δεν βρίσκεται κανένας άλλος, η σοφία που φέρουν οι Πρατυεκαβούδα, λόγω της προηγούμενης τους εξοικείωσης, αναπτύσσεται καλά, παρόλο που δεν υπάρχει καθοδήγηση από κάποιον άλλον. Με άλλα λόγια, αυτή η σοφία αναπτύσσεται, παρόλο που δεν υπάρχει κάποια πιθανή συνθήκη με τη μορφή ενός πνευματικού φίλου κ.ο.κ., που θα μπορούσε κανείς να αναζητήσει ως στήριγμα για να βασιστεί.

Όπως δείχνει αυτό, η αληθινή φύση έχει τεράστια δύναμη και εξαιτίας της θα ανακαλύψει κανείς αυτό το νέκταρ και σίγουρα θα φτάσει στη νιρβάνα, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία γι' αυτό. Επομένως, θα πρέπει να αναζητά κανείς την τελική φύση ακόμη και με κόστος τη ζωή του... [όπως έχουν δείξει προηγούμενοι Μποντισάτβα].

Η αληθινή φύση είναι πολύ σημαντική για τους Σράβακα, και για τους Μποντισάτβα είναι όπως ο οδηγός για τους εκ γενετής τυφλούς. Όσο για τη φύση που ανακαλύπτει κανείς όταν εξετάζει τα προερχόμενα από εξάρτηση φαινόμενα, μέσω αυτής θα επιτύχει σταδιακά τη Βουδική κατάσταση και είναι απολύτως βέβαιο ότι αυτό τίποτε δεν μπορεί να το αποτρέψει.

Ο τρόπος με τον οποίον φτάνουν στην τελική φύση οι Πρατυεκαβούδα, είναι μέσω της ανωτέρω εξέτασης του εαυτού, με την οποία εξαντλούν τις απόψεις σχετικά με το "εγώ" και το "δικό μου". Εντούτοις αυτό δεν αποτελεί [πλήρη] περιγραφή της πορείας τους.

Άρα μπορούμε να πούμε ότι το κεφάλαιο αυτό εμπεριέχει τα ουσιώδη σημεία το διαλογισμού στα δυο είδη απουσίας εαυτού με συνοπτικό τρόπο. Οι σίχοι έως τη λέξη 'απελευθέρωση' καλύπτουν από τα βαθμιαία στάδια αυτά που σχετίζονται με την απουσία εαυτού του ατόμου, το οποίο έχουν από κοινού [όλες οι Βουδιστικές σχολές]. Από εκεί έως τον σίχο 'Επομένως δεν υπάρχει ούτε παύση, ούτε μονιμότητα' [το κεφάλαιο αυτό] ασχολείται με την απουσία εαυτού των φαινομένων που δεν είναι κοινό για όλες [τις σχολές].

Το δεύτερο σημείο: αυτό ήταν το δέκατο όγδοο κεφάλαιο που ονομάζεται 'Η Εξέταση του Εαυτού και των Φαινομένων'.

*Σχόλιο του Τζον Μίπαμ στο δέκατο όγδοο κεφάλαιο της Θεμελιώδους Γνώσης της Μέσης Οδού του Ναγκαρτζούνα
Με τις οδηγίες του Κένπο Τσούλτριμ Γκνάμτσο Ρίμποτσε
Και υπό την αιγίδα του Ινστιτούτου Μεταφραστών Μάρπα
Μεταφρασμένο από τον Τζιμ Σκοτ
Για το χειμερινό πρόγραμμα διδασκαλιών στο Πουλαχάρι, 1998*

Clips of Rinpoche's Explanations

- **The Reasoning for Past and Future Lives**
(<http://ktgr.dscloud.me/moodle/course/view.php?id=438>)
- **The Importance of Compassion**
(<http://ktgr.dscloud.me/moodle/course/view.php?id=441>)
- **The Main Reasoning Employed by Svatantrika, the Autonomy Middle Way**
(<http://ktgr.dscloud.me/moodle/course/view.php?id=445>)

Ένας Οδηγός και τη Μέση Οδό

Γενικά, η θεώρηση που είναι κοινή για όλες τις σχολές της Μέσης Οδού, τις δύο σχολές Ράνγκτονγκ (Ιδιοκενότητας), τη Σβατάντρικα ή τη Μέση Οδό της Αυτονομίας, και τη Πρασάνγκικα ή τη Μέση Οδό της Συνέπειας, όπως επίσης και τη σχολή Σένγκτονγκ, ή Μέση Οδό της Ετεροκενότητας, έχει ως εξής:

Όσον αφορά την φαινομενική πραγματικότητα: Όλα τα φαινόμενα είναι απλές εκδηλώσεις που παράγονται από τις αλληλεξαρτώμενες αιτίες και συνθήκες τους, όπως οι ψευδαισθήσεις.

Η αυθεντική πραγματικότητα για κάθε σχολή της μέσης οδού είναι βασικά η ελευθερία, που αναφέρεται επίσης ως η κενότητα των εκδηλώσεων από αληθινή ύπαρξη.

Σβατάντρικα Μαντυαμικά

Εκτός από τη παραπάνω κοινή θέση, θεσπίζεται από τη σχολή αυτή ότι τα φαινόμενα υπάρχουν στο σχετικό επίπεδο λόγω των αυτόνομα υπαρχόντων καθοριστικών χαρακτηριστικών τους, αλλά στο τελικό επίπεδο είναι κενά, όπως το διάστημα.

Ο ισχυρισμός τους για αυτόνομη ύπαρξη των καθοριστικών χαρακτηριστικών ισοδυναμεί με το να λένε ότι τα φαινόμενα είναι πράγματα που υπάρχουν ουσιαστικά. Έτσι ορίζουν ένα "πράγμα" ως "αυτό που εκτελεί μια λειτουργία". Επομένως, υπάρχει άμεση ισοδυναμία μεταξύ των καθοριστικών χαρακτηριστικών και της λειτουργίας που επιτελείται.

Για παράδειγμα, η φωτιά ορίζεται ως "θερμή και καύση", που σημαίνει ότι η φωτιά έχει τη δική της (αυτόνομη ή αυτόματη) ικανότητα να θερμαίνεται και να καίει, και αυτές είναι οι λειτουργίες της φωτιάς. Έτσι, για τη σχολή αυτή, η σχετική αλήθεια είναι αληθινή με την έννοια ότι υπάρχει μια αυτόνομη ύπαρξη και λειτουργικότητα των πραγμάτων.

Λένε επίσης ότι η σωστή συλλογιστική αυτόματα θεσπίζει το τι είναι η τελική πραγματικότητα. Με άλλα λόγια, ισχυρίζονται ότι η ορθή συλλογιστική αποδεικνύει την κενότητα που είναι η τελική φύση των πραγμάτων. Βέβαια αυτό σημαίνει επίσης ότι η κενότητα που θεσπίζεται από τη σχολή αυτή είναι αρχικά μια έννοια.

Αλλά, όπως ακριβώς η εξήγησή τους επιτρέπει μια ουσιαστική ύπαρξη πραγμάτων, επιτρέπει επίσης την κενότητα να είναι μια έννοια. Και αυτό είναι υπέροχο. Είναι ιδανικό για εμάς σε αυτό το στάδιο του δρόμου μας, γιατί αυτό αντιστοιχεί στον τρόπο που σκεφτόμαστε για τα "πράγματα", και είναι ένας τρόπος να κατανοήσουμε την κενότητα που κάνει δυνατόν το να εξασκηθούμε [σ' αυτή] για όσο δεν έχουμε ακόμη φτάσει "στο επίπεδο της διαλογικής ισορροπίας ενός ευγενούς όντος", όπου η κενότητα βιώνεται άμεσα χωρίς εννοιολογική σκέψη. Μέχρι τότε, η κατανόηση της κενότητας είναι για μας αρχικά εννοιολογική.

Αυτό είναι πράγματι μια τεράστια καλοσύνη από την πλευρά της προσέγγισης των Αυτονομιστών, επειδή είμαστε σε θέση να σκεφτούμε, και μπορούμε να μάθουμε να σκεφτόμαστε σωστά, και αυτό ακριβώς μας βοηθάει να κάνουμε αυτό το σύνολο οδηγιών.

Για τον λόγο αυτόν, η προσέγγιση της σχολής των Αυτονομιστών είναι ιδιαίτερα πολύτιμη για τους ασκητές καθ' οδόν, διότι μας δίνει τη δυνατότητα να κάνουμε ένα βήμα που όντως είμαστε σε θέση να κάνουμε. Μπορούμε να έχουμε μια εικόνα της κενότητας, μια σκέψη σχετικά με το τι είναι, και μόλις την αποκτήσουμε, μπορούμε να παραμείνουμε σε αυτό κατά τη διάρκεια του διαλογισμού. Είμαστε ειδικοί στην παραγωγή σκέψεων και μπορούμε να καταφέρουμε να μην αποσπάσουμε την προσοχή από μια συγκεκριμένη σκέψη για κάποιο διάστημα. Κανένα πρόβλημα!

Όσον αφορά το άμεσο μη-ενοσιολογικό σαμάντι της κενότητας ενός πραγματωμένου όντος. Μάλλον αυτό δεν είναι ακόμα για μας!

Έτσι, μέσα από μεγάλο έλεος, η σχολή των Αυτονομιστών μας προσφέρει αυτή την πρακτική λύση! Επομένως, η ανάπτυξη κατανόησης της κενότητας βάσει ορθών συλλογισμών είναι ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΜΑΣ. Είναι κάτι που μπορούμε να κάνουμε.

Η αναλυτική μέθοδος που διδάσκει η Σβατάντρικα παρέχει αυτού του είδους την κατανόηση, και με αυτήν παραμένει κανείς κατά τη διάρκεια του διαλογισμού σε αυτό που η σχολή αυτή ονομάζει "κατ' όνομα αληθινή πραγματικότητα". Αυτό σημαίνει "αυτό που ονομάζεται κενότητα". Δεν είναι μια λανθασμένη κατανόηση της κενότητας. Όμως δεν είναι ακόμη η πραγματική κενότητα. Είναι μια ενοσιολογική κατασκευή της κενότητας, αλλά είναι αυτό που μπορούμε να κάνουμε σε αυτό το στάδιο της άσκησής μας. Και είναι ένα γιγαντιαίο βήμα μπροστά από το να σκεφτόμαστε ότι όλα είναι αληθινά υπαρκτά!!!

Ένα κεντρικό σημείο των Προοδευτικών Σταδίων της Κενότητας είναι ότι μας προσφέρονται προοδευτικά βήματα. Η ανάπτυξη της κατανόησης της κενότητας, όπως παρουσιάζεται από τους Αυτονομιστές, είναι ένα από τα κρίσιμα βήματα. Πώς λοιπόν το κάνουμε αυτό;

Η μέθοδος είναι:

1) Εφαρμόστε τη συλλογιστική που αναλύει για ένα και πολλά.

Εξετάστε κάθε εκδήλωση που παρουσιάζεται. Για παράδειγμα, ένα λουλούδι. Ξεκινώντας, υπάρχει η σκέψη: αυτό είναι ένα λουλούδι, δηλαδή ένα πράγμα. Αλλά ποιο από τα πράγματα που βλέπετε είναι το πράγμα που αποκαλείτε "το λουλούδι"; Είναι τα πέταλα από την πλευρά που είναι ορατή για σας; Εάν αυτά είναι το λουλούδι, τα πέταλα στην

πλευρά που δεν μπορείτε να δείτε δεν είναι το λουλούδι. Είναι ο μίσχος; Τότε κανένα από τα πέταλα δεν είναι το λουλούδι. Και ούτω καθεξής.

Μπορείτε να εφαρμόσετε την ίδια ανάλυση σε έναν τραπέζι ή οτιδήποτε άλλο. Υπάρχουν πάντα μέρη και η ανάλυση ξεδιπλώνεται από εκεί.

Ένα πράγμα, το λουλούδι ή οτιδήποτε άλλο, για να είναι "ένα", δεν θα μπορούσε να είναι τα μέρη, γιατί αυτά είναι πολλά. Δεδομένου ότι τα μέρη δεν είναι ένα, ωστόσο εσείς πιστεύετε ότι το ίδιο το πράγμα είναι ένα, το λουλούδι θα πρέπει να είναι κάτι που δεν είναι τα μέρη. Αλλά τότε θα έπρεπε να κατέχει τα μέρη αλλιώς δεν θα υπήρχε καμία σχέση μεταξύ τους.

Έτσι, είμαστε στην παράδοξη θέση να λέμε ότι ο ιδιοκτήτης των μερών πρέπει να υπάρχει ξεχωριστά από τα μέρη. Αλλά τότε, ποιο από αυτά είναι το λουλούδι; Είναι το λουλούδι τα μέρη που βλέπετε ή είναι ο ιδιοκτήτης αυτών των μερών; Αν ο ιδιοκτήτης των μερών είναι το ένα πράγμα που είναι το λουλούδι, θα πρέπει να υπάρχει κάπου αλλού, αφού δεν είναι τα μέρη του. Θα μπορούσε ίσως να υπάρχει δίπλα στα μέρη. Αλλά ένα τέτοιο πράγμα που να υπάρχει ξεχωριστά από τα μέρη του δεν παρατηρείται ποτέ. Και πράγματι, δεν θα είχε κανένα νόημα!

Επομένως αναγκαστικά συμπεραίνουμε: Αυτό που παρατηρούμε δεν είναι ένα. Υπερβαίνει το να είναι ένα. Ή μπορούμε να πούμε, είναι "πέρα από το να είναι ένα".

Έτσι γυρνάμε πίσω στα πολλά [μέρη]. Παρουσιάζουν αυτά μοναδικότητα ή πολλαπλότητα;

Θα μπορούσαμε εδώ να αναφέρουμε ότι, όταν λέμε ότι τα πολλά [μέρη] αποτελούν ένα όλον, εννοούμε τη συλλογή των μερών.

Α, ευχαριστώ. Μόλις βοήθησες να αποδειχθεί το σημείο αυτό. Η εσφαλμένη ιδέα που διατηρούμε είναι η έννοια ότι τα μέρη που υπάρχουν ουσιαστικά συνιστούν ένα σύνολο που υπάρχει ουσιαστικά. Δεν υπάρχει όμως ουσιαστική ύπαρξη της συλλογής των μερών. Μια τέτοια συλλογή είναι μια γενίκευση των πολλών τμημάτων σε ένα. Αλλά αυτή είναι μια ιδέα. Η συλλογή υπάρχει μόνο εννοιολογικά. Στα ίδια τα μέρη δεν βρίσκουμε κάποιο 'ένα' που να υπάρχει ουσιαστικά, όπως στο παράδειγμα του γρασιδιού. Εννοιολογικά, το θεωρούμε ένα γρασίδι, αλλά όταν κοιτάζεις, βρίσκεις μόνο πολλές λόγχες χόρτου "εκεί έξω".

Αν πείτε τότε, "Τουλάχιστον οι μεμονωμένες λόγχες του χόρτου είναι μονές. Ουπς! Ποιο μεμονωμένο μέρος της λόγχης είναι η μία λόγχη γρασιδιού στην οποία αναφέρεστε; Ήρθαμε πάλι πίσω στο πρώτο μέρος της ανάλυσης, αλλά εκεί είναι που έχει διαψευστεί το 'ένα'.

Όταν εξετασθεί, δεν βρίσκεται πουθενά στο σύμπαν 'ένα' που να έχει ουσιαστική ύπαρξη. Ακόμα και η λέξη "σύμπαν", που μεταφράζεται χονδρικά να σημαίνει "ένας κόσμος", ισχύει

μόνο ως μια σύμβαση, ένας εύχρηστος τρόπος αναφοράς στα πολλά μέρη. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει "ο ένας κόσμος".

Εφόσον πιά είμαστε ξεκάθαροι ότι το 'ένα' είναι απλά μια έννοια, όχι κάποιο πράγμα, ας επιστρέψουμε στα πολλά μέρη.

Εάν πάρουμε οποιοδήποτε από τα μέρη και ρωτήσουμε, είναι ένα ή πολλά, εφόσον το κομμάτι που διαλέξαμε το ίδιο έχει τμήματα, η ίδια ανάλυση μας φέρνει ξανά στο ίδιο συμπέρασμα. Δεν βρίσκουμε τίποτα σε κανένα από τα μέρη που είναι απλά 'ένα'. Και για τον λόγο αυτό, δεν είναι 'πολλά'. Δεν υπάρχει η μονάδα από την οποία να μπορούμε να τα κτίσουμε.

Το 'ένα' και τα 'πολλά' είναι μόνον απλές εκδηλώσεις κενές από αυτό που φαίνεται να είναι. Αν δεν εξεταστούν προσεκτικά, οι εν λόγω εκδηλώσεις φαίνεται να υπάρχουν ουσιαστικά. Όταν εξετάζονται, τα φαινόμενα βρίσκεται ότι είναι "πέρα και από ένα και από πολλά".

Ένας άλλος τρόπος που οι Αυτονομιστές το λένε αυτό είναι: τα φαινόμενα είναι κενά από αληθινή ουσία ή κενά από ουσιώδες περιεχόμενο.

Επομένως, η αντίφαση είναι πλήρης. Συμβατικά, λένε, τα πράγματα έχουν ουσιαστική ύπαρξη, αλλά όταν αναλύονται, διαπιστώνεται ότι είναι κενά οποιασδήποτε ουσίας, όπως το διάστημα. Το διάστημα είναι το τέλει παράδειγμα ενός φαινομένου κενού από ένα και από πολλά και, επομένως, κενό από ουσιώδες περιεχόμενο.

Ποιος κάνει το λάθος να πιστεύει ότι τα πράγματα είναι ένα και πολλά; Εμείς. Εμείς πιστεύουμε ότι τα πράγματα είναι αληθινά, ότι υπάρχουν ουσιαστικά, ότι υπάρχουν με τα δικά τους καθοριστικά χαρακτηριστικά και επομένως εκτελούν πραγματικές λειτουργίες και έχουν ουσιαστικό περιεχόμενο από το οποίο αποτελούνται τα μέρη. Η θέση των Αυτονομιστών απλά διατυπώνει αυτή τη θέση με μεγάλη σαφήνεια [πράγμα που συνήθως εμείς δεν κάνουμε!!!]

Μέχρι στιγμής αναλύσαμε για το ένα και τα πολλά με τρόπο γενικό, όπου η προσοχή μας στρέφεται εξωτερικά προς τα άνθη, τα τραπέζια και τα σύμπαντα. Αυτό εκθέτει το σφάλμα που υπάρχει στον μπερδεμένο τρόπο σκέψης μας, επιτρέποντάς μας να το διορθώσουμε σταδιακά.

Αυτό μας δίνει "τη γνώση που προκύπτει από τον στοχασμό."

Αλλά δεν έχουμε τελειώσει ακόμα! Χρειαζόμαστε το επόμενο βήμα στην άσκηση αυτή, που ονομάζεται "αναλυτικός διαλογισμός". Εδώ, εφαρμόζουμε την ανάλυση όχι μόνο με έναν εξωτερικά στραμμένο γενικό τρόπο. Στρέφουμε τώρα την προσοχή μας εσωτερικά, δηλαδή προς τη δική μας προσωπική εμπειρία των πραγμάτων. Για παράδειγμα, το πως βιώνουμε

το σώμα (το δικό μας ή κάποιου άλλου). Για να αναλύσετε τη σωματική εμπειρία, αναρωτηθείτε, είναι αυτό το σώμα ένα ή πολλά; Όταν κοιτάξεις, βλέπεις μέρη. Ποιο από τα μέρη είναι το σώμα;

Αφού κανένα κομμάτι δεν είναι το σώμα, στην πραγματικότητα ποτέ δεν βλέπεις το "σώμα". Κανείς δεν έχει δει ποτέ ένα σώμα—το δικό του σώμα ή κάποιου άλλου. Μόνο μέρη. Στη συνέχεια, τα μέρη γενικεύονται σε ένα. Ο εννοιολογικός νους βλέπει την έννοια του σώματος ως ένα, αλλά η οπτική συνείδηση ποτέ δεν βλέπει ένα, μόνο πολλά μέρη.

Αυτός ο αναλυτικός αυτός διαλογισμός αναπτύσσει τη βεβαιότητα ότι το ίδιο το σώμα είναι κενό από οποιαδήποτε αληθινά υπαρκτή ουσία από την οποία να αποτελείται, όπως το διάστημα.

Εφαρμόστε την ίδια ανάλυση σε κάθε σωματική ταλαιπωρία μέχρι να αναπτυχθεί η βεβαιότητα ότι η ταλαιπωρία είναι κενή από οποιοδήποτε ουσιαστικό συστατικό, όπως το διάστημα.

Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο γίνεται ο διαλογισμός που συστήνεται από την προσέγγιση των Αυτονομιστών. Παρέχει τη μέθοδο διαλογισμού πάνω σε οποιαδήποτε φαινόμενο ως κενό από αληθινή ύπαρξης, όπως οι εκδηλώσεις που βιώνονται στα όνειρα. Παράμεινε χαλαρά σε αυτό το σαμάντι που είναι σαν το διάστημα χωρίς περαιτέρω ανάλυση.

Παύση και διαλογισμός.

Παραμένοντας έτσι, η εμπειρία της κενότητας σταδιακά και φυσικά γίνεται όλο και λιγότερο εννοιολογική, φέρνοντας στο νου άμεσες αναλαμπές της φυσικής κενότητας. Αυτό είναι ο νους που φυσικά προχωρά από την 'κατ' όνομα' αυθεντική πραγματικότητα στην αληθινή αυθεντική πραγματικότητα.

Αυτός είναι ο ασκητής που σταδιακά βρίσκει την Καρδιά της Συμπόνιας.

Καλό ταξίδι.

Για τα ελληνικά: Μεταφραστική Ομάδα Μάρπα ©